

Należność pocztowa opłacona gotówką.

Kraków—Lwów—Poznań—Warszawa

Cena egz. 30 groszy

Nr. 50.

Łódź—Piotrków—Wilno 13 grudnia 1931 r.

Rok III.

HASŁO

PODWAWELSKIE TYGODNIK BEZPARTYJNY

Prenumerata: miesięcznie 1.35 zł. —
kwartalnie 4.00 zł. — półrocznie 8.00
—: Rocznie 16.— zł. —:

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Kraków, ul. Stolarska 6, tel. 11018
KONTO CZEKOWE P. K. O. Nr. 409-580.

CENY OGŁOSZEŃ

1 strona wiersz	75 groszy.
Kronika	50
Nadesłane	40
Zwykłe	20

„PAMIĘTAJ, ŻE JEŚLI COKOLWIEK KUPUJESZ U ŻYDA LUB SPRZEDAJESZ ŻYDOWI, DAJESZ MU ZAROBK I TYM ZAROBKIEM POWIEKSZASZ MAJĄTEK ŻYDOWSKI, A ZMNIEJSZASZ NASZ MAJĄTEK POLSKI”.

Rabatu 5% — 10% udziela Firma Władysława Tomaszewskiego Kraków Rynek Główny 16 za okazaniem kwitu prenumeraty „Hasła Podwawel.” dla P.T. Prenumeratorów oraz wytwórnia obuwia „Franko” Kraków, Florjańska 29, (w sieni)

OBUWIE tylko ręcznej własnej produkcji

bezkonkurencyjnie **TRWAŁE I TANIE**

poleca w bogatym wyborze

Wytwórnia obuwia „FRANKO”

KRAKÓW, FLORJAŃSKA 29. (W SIENI) KRAKÓW
PRZYJMUJE SIĘ TEŻ ZAMÓWIENIA DO MIARY.

Kupujcie tylko w firmach chrześcijańskich!

PRACOWNIA STOLARSKA

WYROBÓW MEBLÓWYCH I BUDOWLANÝCH

WŁADYSŁAWA STASZEWSKIEGO

KRAKÓW, XXII. JÓZEFIŃSKA 21. TEL. 157-82.

Na całym świecie wrota z żydostwem.

Niech żydostwo nie kała świątyni naszych!!!

W CZECHOSŁOWACJI BUNTUJĄ SIĘ UNIWERSYTETY PRZECIW ŻYDOWSKIEMU ZALEWOWI. — ŻYDOWSKIE KŁAMSTWA O RUMUNJI — ŻYDZI ŁĄCZĄ SIĘ Z KOMUNISTAMI PRZECIW HITLEROWI. W KANADZIE NIE PRZYJMUJĄ ŻYDÓW DO PRACY. — Z WYSPIY KUBA WYRZUCAJĄ ICH.

Czy jest bodaj jeden zakątek na kuli ziemskiej, gdzie żydów lubią?

Miljon złotych przeznaczonych za wskazanie takiego miejsca urosłoby zdaje się do tysiącprocentowej wartości a nie znalazłby się laureat zna lazca, bo cały świat nienawidzi ich nie tylko z uzasadnionych przyczyn, ale i instynktem rasowym.

Od czasu do czasu, budzi się w świecie fala tej niechęci, przepływa i odpływa, niestety nie unosząc na sobie szczątków żydowskiej potęgi, której podstawę stwarzamy my, społeczeństwo aryjskie.

Ta niechęć jednak istnieje i trzeba przyznać — rośnie.

Ot, np. taka liberalna Czechosłowacja! Tam w ostatnich czasach wcale nie cackano się z żydostwem.

Na uniwersytetach praskim i bratisławskim wyrzucano żydów jeszcze w ostatnim tygodniu z wykładów. — Czechosłowacja posiadająca masę żydów tzw. „bezpieństwów” wcale nie kwapi się, za wzorem Polski, z udzielaniem im obywatelstwa.

Ostatnio proces przeciw Horakowi oraz proces przeciw żydom oskarżonym o zbrodnię rytualną przeprowadza się ostro, wbrew żydowskim wrzaskom, a gwałt żydostwa w sejmie czechosłowackim przeciw święceniu niedzieli nie wzrusza rządu — a żydzi głosują za budżetem i nie po-

zwalają sobie na tak bezczelne antypaństwowe już niemal szkalowanie Państwa, jak u nas, w Polsce

Albo Rumunja?

Tam konsekwentnie prowadzi się walkę z żydostwem, od dolnych mas ludowych aż do szczytów rządowych. Cała Rumunja walczy bronią dozwoloną — bojkotem. A żydostwo? rzuca oszczerstwa.

Niedawno w małej miejscowości Ungeni powstały rozruchy. Żydostwo podniosło gwałt. Sprawa stała się głośną i trzeba ją było wyjaśnić. I co się okazało? Oto z polecenia żydowskiego klubu parlamentarnego dr. Maks Diamant odwiedził miasteczko Ungeni.

Pos. dr. Diamant stwierdził iż wiadomości, które ukazały się w niektórych dziennikach żydowskich o tych zajściach są przesadzone. Bójka wynikła na skutek konfliktu między rządem biblioteki a właścicielem lokalu, który zresztą także jest żydem.

Tak wyglądają zwykłe wszystkie żydowskie „pogromy”.

Gorzej jednak z żydami jest na wyspie Kuba. Oto jak komunikują w kołach politycznych i społecznych w Havannie, stolicy Kuby, silne wrażenie wywarło przemówienie członka parlamentu dr. Mencia na bankiecie wydanym na cześć b. ministra spraw

zagranicznych Benona Fernandez. „Nie damy się zadusić przez brudnych żydów”, oświadczył dr. Mencia omawiając sytuację gospodarczą w kraju. Po raz pierwszy na Kubie użył to w przemówieniu publicznym takich zwrotów.

Gubernator wojskowy prowincji Havanna, gdzie ostatnio ogłoszono stan wojenny, zarządził zamknięcie miejscowego „Żydowskiego Związku Kulturalnego” i nakazał deportować 300 członków tego Związku. Represje te motywowane są tem, że Związek żydowski uprawiał propagandę komunistyczną.

Gubernator wojskowy dokonał masowych rewizji wśród członków Związku Kulturalnego. M. in. aresztowano sekretarza Związku Józefa Feina. Również teatr żydowski na Kubie został zamknięty pod zarzutem, uprawia propagandę komunistyczną.

Naturalnie, że żydzi krzyczą, że to krzywda, ale żadne „komitety dobrej woli” nie będą protestowały, bo to „Kuba” a nie Polska. Żyd wie gdzie ma milczeć.

Podobnie i w Kanadzie zaczyna żydom być ciasno. Podobno do robót publicznych, postanowiono nie przyjmować zupełnie żydów. Polska jest więc dla nich rajem. Dlaczego więc krzyczą? Za małą to gałązką!

—o:8:o—

Bracia Chrześcijanie!
Wśród domów żydowskich w centrum miasta Brody wznosi się zapomniany przez społeczeństwo kompleks zabudowań zabytkowych, stanowiących niegdyś Klasztor OO. Do minikanów z Podkamenia i Kościół św. Stanisława. Starożytne zabudowania te, podwójnie podpiwniczone, z podziemnymi chodnikami, łączącymi kościół i klasztor z zamkiem i murami obronnymi miasta, o silnej budowie ze sklepieniami krzyżowymi, budował w wieku XVII ówczesny dziedzic Brodów i Podhorzec, Stanisław Koniecpolski i oddał je w 1678 roku OO. Dominikanom z Podkamenia. jako schron dla Cudownego Obrazu Matki Boskiej Podkameniejskiej i dla OO. Dominikanów na wypadek napadów tatarskich na Podkamenie.

W roku 1784 ówczesny cesarz austriacki Józef II zagroził bez odpłaty powyższe zabudowania, a w krótki czas potem rząd austr. sprzedał je żydom, w których posiadaniu one do dziś się znajdują. Nie mogąc tego uczynić za rządów zaborczych, ludność polska miasta Brody po odzyskaniu Niepodległości zorganizowała się celem odzyskania tych zabytków architektonicznych, historycznych i religijnych, w których od lat i obecnie mieszczą się magazyny, sklepy i mieszkania żydowskie, a w budynkach kościelnego i organisty knajpy żydowskie. Pozostała z ko-

INSTRUMENTA MUZYCZNE!

SKRZYPCE, MANDOLINY, GITARY ETC.
POLECA DLA SZKOŁ NAJTANIEJ

„SYMFONJA”

KRAKÓW, WISŁNA 10 KRAKÓW.
SKŁAD GRAMOFONÓW, PŁYT APARATÓW RADJOWYCH.

MAGAZYN BŁAWATNY

„STEFAN CZAJKOWSKI”

W PIOTRKOWIE, UL. SŁOWACKIEGO 1. TELEF. 136.
ma zaszczyt zawiadomić Sz. Kliłentelę o rozpoczętej wysprzedaży wszystkich towarów.

RESZTKI PO BARDZO NISKICH CENACH!

UWAGA!

Proszę o zwrócenie uwagi na naszą wystawę sklepową.

UWAGA!

ściola nawa główna używana była dawniej na zabawy żydowskie, obecnie na magazyny, zaś prezbiterjum, kruchtę i chór kapłański przerobiono po konfiskacie przez zaciąganie ścian i stropów na magazyny i mieszkania żydowskie.

Zorganizowana akcja społeczeństwa polskiego miasta Brody ze zbiórek w Brodach i we Lwowie, częściowo w niektórych okręgach Polski zebrała fundusz, który z procentami wynosi około 10.000 zł. jako fundament dalszych zbiórek. Na wykupno i adaptację potrzeba kwoty 150.000 zł. — Dotychczasowy Komitet został na podstawie statutu zatwierdzonego przez Tarnopolski Urząd Wojewódzki reskrytem z dnia 28. VII. 1931, IB. 1913 zreorganizowany jako T-wo Wykupna Kościoła i Klasztoru Po-

domikańskiego w Brodach, którego zadaniem jest ze zbiórek i datków zebrać fundusz na wykupno celem oddania Kościoła Wiernym, a zabudowań klasztornych na stworzenie w nich zakładu wychowawczego dla opuszczonej młodzieży i przytułku dla starców.

Rodacy!

Ściskają się z żalu serca katolików gdy patrzą na te zabytki kultury polskiej i religii katolickiej, posiadane przez żydów. Bracia! Na miłość Boga Wielkiego i Religii Katolickiej nie dopuścimy, by one na wieczną zagładę i niepamięć skazane zostały. Wykupmy je z rąk żydowskich, stwórzmy w nich pożyteczny zakład dla młodzieży i starców i spełnimy obowiązki względem Boga i bliźnich.

Komitet w tej nadziei odnosi się do

Katolików z prośbą o ofiarowanie choćby drobnych datków na cel wykupna. Niech każdy wedle swego stanu i możliwości przyczyni się do tego zbożnego dzieła, za co Komitet z góry przesyła serdeczne „Bóg Zapłać”.

Za tych wszystkich Chrześcijan, którzy przez złożenie datku i wszystkich tych, którzy w jakikolwiek sposób przyczynią się do wykupna Kościoła i Klasztoru z rąk żydowskich, odprawiać się będzie rok rocznie w tym kościele po wieczne czasy uroczyste Nabożeństwo.

W Brodach, w październiku 1931.

Za Komitet Wykupna: Ks. Ds. I. Jakubczyk, skarbnik, E. Fastnacht, prezes, Ks. Kan. H. Kozaczewski, zastępca prezesa.

—o:§:o—

Gdzie knują przeciw Polsce, gdzie działają na szkodę naszego Państwa tam wietrz... żyda!

GDY BYŁY BŁAZEN CYRKOWY SEN. BORAH RECTE BORUCH WYRWAŁ SIĘ, JAK FILIP Z KONOPI. — MIN. GRANDI, RECTE GROSSMAN CHCE UZBROIĆ NIEMCY.

Jestto już prawdą dowiedzioną, że we wszelkich wrogich działaniach skierowanych przeciw Polsce jest czynna ręka żydowska.

Niedawno zdumiało cały świat wystąpienie senatora amerykańskiego Boraha, skierowane przeciw traktatowi, który dał Polsce wolność i wytyczył jej granice.

Ten traktat nie daje spać naszym wrogom, a przede wszystkim żydostwu, które pod różnymi postaciami przeniknęło do sfer rządzących Europą i Ameryką.

Na łamach chicagoskiego „Dziennika Związkowego” zamieszczono artykuł, zawierający m. i. sensacyjne wspomnienie o osławionym senatorze Borahu, z czasów pobytu w Boise, kiedy Borah, recte Boruch, prowadził handel skórami, a później był kłownem w znanym cyrku „Barnum i Bailey”.

Już wówczas był p. Boruch-Borah szczerym przyjacielem socjalistów rosyjskich i stąd jest do dziś życzliwie

usposobiony dla bolszewizmu. „Rząd St. Zjednoczonych ponosi winę, pisze „Dz. Zw.”. skoro funkcje prezydenta pozwala wykonywać senatorowi, jak to było z Meksykiem i Rosją. Senator Borah tak silnie obwinił prezydenta Hoovera prześcieradłem, (tzn. „ubrał go”), że jemu nic nie pozostało w pracy dyplomatycznej, sam załatwiając wszystkie czynności.

Protesty polskie przeciwko akcji Boraha będą na ręce obecnemu prezydentowi, który wie z doświadczenia, z jaką przebiegłością sen. Borah podkopywał władzę.

Tyle o wpływach tego załatwiającego żydem Borucha gazeta amerykańska, a teraz prześledźmy działalność drugiego przyjaciela Niemiec, włoskiego ministra Grandiego.

Ten pan, który ze zwykłego Grossmana przedzierzgał się w „Grandiego”, mówiąc na zebraniu stowarzyszenia polityków zagranicznych, — przedstawił stanowisko Włoch w kwestii rozbrojenia, oświadczając, iż zda-

niem jego jest nie do zrozumienia z punktu widzenia prawnego i moralnego (vivat włoskie poczucie prawa i moralności! — red.), że kilka narodów może być zawsze związanych rygorami rozbrojeniami, gdy równocześnie inne narody mogą się zbroić z całkowitą swobodą.

Grandi zalecał stosowanie zasady równości, należycie strzeżonej, dodając zdanie: Nie możemy zrozumieć tego stanowiska, że absolutne bezpieczeństwo ma być warunkiem sine qua non (koniecznym) jakichkolwiek środków rozbrojeniowych.

Polska musi sobie zapamiętać to ohydne występowanie się Niemcom, min. włoskiego.

Pan Grossman - Grandi wie dobrze przeciw komu są skierowane niemieckie zbrojenia, wie że Niemcy i bez tego są uzbrojone od stóp do głowy, ale nie byłby z pochodzenia żydem, żeby sekundując Boruchowi, nie szkodził bodaj w ten sposób Polsce i pokojowi światowemu.

dzieżą młodzi admiratorzy i panegirycy żydostwa. I to jest smutne. Smutne tem bardziej, że żydostwo nie potrzebuje naszych adwokatów, bo się samo aż zbyt zuchwale broni.

Ostatnio sejmowe-koło żydowskie wydało bombastyczną odezwę do żydostwa polskiego.

W odezwie tej czytamy tak brutalne i impertynenckie oskarżenia, że dziwnym się, iż ołówek cenzora nie przejechał się po tej beczelnej nuncjacji.

„Szybko zaś fala zaburzeń o różnym nasileniu przerzuciła się na ludność żydowską w szeregu miast i miasteczek, którą w sposób dziki barbarzyński atakowano na ulicach bijąc i raniąc nieraz niemilosierdzie zupełnie bezbronnych ludzi. Urządzano regularne napady na sklepy i inne przedsiębiorstwa żydowskie, wybijając szyby, niszcząc mienie, a nawet tu i ówdzie rabując towary. Czego nie dokonano brutalną siłą, próbowano dokończyć zapomocą takich katastrofalnych poczyną, jakim jest blokada sklepów żydowskich i odpędzanie od nich pragnącej kupować klienteli nieżydowskiej”.

„Wśród tych aktów gwałtu zdarzały się liczne czyny potworne, wprost zdziczenia i rozwydrzenia, kierowane widocznie jakąś ukrytą ręką”.

„Tymczasem fala okrutnej nienawiści rozlewa się po kraju, zagrażając do reszty naszej i tak okropnie podważonej egzystencji. Czego kryzys ciężki nie zrobił, czego jeszcze ciążący na naszych szerokich warstwach system podatkowy nie dokonał, ma bojkot dokończyć”.

Nic w tej odezwie nie pisze się o żydowskich morderstwach o prowokacjach, o znieważaniu kościołów — nic tylko kłamstwa o napadach na sklepy, których nie było, o czynach „potwornego zdziczenia”.

W świetle tej odezwę żydów prowokujący zajścia i policzkujący kolegę, żyd walący w głowę ciężarkiem studenta chrześcijanina, żyd który ukamienował młodzieńca wygląda mniej więcej tak:

„Przez cały czas ciężkich zmków za brutalną przewagą fizyczną społeczeństwo żydowskie okazało podziwu godną podstawę, pełną za razem umiaru, jak i zdecydowanego i godnego bohaterstwa. Wspominamy w tym związku ze szczególnym i serdecznym uznaniem siłę moralną naszej młodzieży akademickiej, która śmiało i zdecydowanie stawiała czoła nikczemnej przemocy, nie ustępując z uczelni, do której ma zagwarantowane w Konstytucji prawo. Za zarówno rozsądną, jak i odważną postawę w chwilach niezmiernie ciężkich doświadczonych wyrażamy naszej młodzieży cześć”.

A więc „cześć” mordercom, „cześć” bezczeszczącym świątynie, „cześć” opryszkom żydowskim wyraża koło parlamentarne żydowskie, siejąc tem samym w świat wieść o brutalizmie polskiej młodzieży uniwersyteckiej.

Naturalnie to wszystko robi żydostwo w celach organizacyjnych. Zaznacza to wyraźnie odezwa:

„Niech tylko wróg nasz, ten bezwstydnym i bezlitosnym wróg, nie zastanie nas rozbitych, a tem samym osłabionych. Nigdy nie było takiej bezwzględnej i nieodzwonnej konieczności łączenia się silnego i ścisłego zwarcia szeregów, jak właśnie teraz, w chwili groźnej i niebezpiecznej”.

A my? My dalej rozproszkowani, dalej pozwalamy walczyć młodzieży naszej założywszy lub opuściwszy bezradnie ręce. Niech apel żydostwa i nasz porwą do obrony zagrożonej przez żydostwo Polski.

Na froncie walki z żydostwem.

STOLICA POD ZNAKIEM BOJKOTU. — 2000 SKLEPÓW CHRZEŚCIJAŃSKICH ZAOPATRYŁO SIĘ W ZNAKI FIRM CHRZEŚCIJAŃSKICH. — BLOKADA SKLEPÓW I BAZARÓW. — ŁOWY NA UCZNIÓW PROPAGUJĄCYCH BOJKOT W BIAŁEJ PODLASKIEJ. — MŁODZIEŻ WILEŃSKA ODGRADZA SIĘ OD ŻYDOSTWA. — CI KTÓRZY ŁĄCZĄ SIĘ Z ŻYDOSTWEM. — ŻYDOSTWO „POLSKIE” ODGRAŻA SIĘ.

Zeszły tydzień był widownią, już bardziej regularnej, wyrażającej się w bojkocie, walki z żydostwem.

Warszawa, za przykładem Krakowa, zaopatrzyła już przeszło 2000 firm chrześcijańskich w oznaki z napisem: Swój do swego, po swoje. Również wydaje się w stolicy informator, który ma być stałym przewodnikiem po firmach chrześcijańskich.

Naturalnie, zaskoczeni tem i zagrożeni, żydzi, zaczęli próbować odstraszając kupców chrześcijańskich pogrozkami, lecz kupiectwo warszawskie nie takie lękliwe i żydowski terror spełził na niczem.

Akcja bojkotowa przeniosła się z ulic pryncypalnych i na bazy, — gdzie młoda gwardia zielonej wstążki informowała publiczność i wskazywała sklepy chrześcijańskie, zaznaczając, że Kraków dał przykład i hasło do walki.

Stragany żydowskie świecą pustkami. Młodzież, po manifestacjach nie usnęła, lecz pracuje dalej w kierunku odżyczenia naszych uczelni.

Dnia 21 ub. m. odbył się w Warszawie zjazd Rady Naczelnej Związku Polskich Korporacji Akademickich. Na zjeździe przyjęto m. in. antysemickie uchwały, domagające się wprowadzenia numerus clausus na wyższych uczelniach oraz wcielenia w czyn bojkotu ekonomicznego i towarzyskiego żydów.

Ale nie tylko stolica tętni pulsem antysemityzmu. Prowincja również żywo reaguje na echa naszych miast uniwersyteckich.

W Białej Podlaskiej uczniowie i uczennice miejscowych gimnazjów postanowili bojkotować swych „kolegów” żydów. Ten fakt, nie połączony

bynajmniej z żadnymi demonstracjami, zdenerwował ogół miejscowego żydostwa, które potraktowało go jak zapowiedź pogromu i t. p.

Do podniecenia nastrojów pomogły władze. W szczególności szef pow. policji państwowej p. komisarz M. Martini, chcąc widocznie okazać wobec władz wojewódzkich swą nadzwyczajną energię w „stłumieniu antyżydowskich ekscesów”, obstawiał całe miasto policją i rozpoczął „łowy”. Chwymano Bogu ducha winnych pojedynczo nawet ukazujących się uczniów gimnazjalnych, legitymowano ich bez podania powodów, a nawet szukano pod płaszczykami „rzeczowych dowodów” przestępstwa w postaci „zielonych wstążeczek”.

Wileński uniwersytet, gdzie wznowiono już wykłady był swego czasu świadkiem obrazy, jaka ze strony żydowskich studentów spotkała uznanego profesora X. Falkowskiego. Za obrazę tę przedstawiciel centrali żyd. Stowarzyszeń akad. został obecnie przez sąd okręgowy skazany na 50 zł. grzywny. Młodzież Akad. uniwersytetu Stefana Batorego po wznowieniu wykładów odseparowała się zupełnie od żydostwa, zajmując na wykładach stronę prawą sal wykładowych. Żydostwo z początku nie chciało poddać się woli większości, lecz po paru bezskutecznych próbach oporu, ustąpiło.

Ten jednolity front młodzieży akademickiej ma jednak swoje luki. Są młodzi szabesgoje, którym jest milszy żyd, niż wspólna sprawa odżyczenia kraju. Do takich młodych szabesgojów, broniących żydostwo w prasie należy student polit. Czesław Leśniewski.

Pisze on w jednym z czasopism: „Nikt nie zaprzeczy, że żyd umie pracować. Ośmielam się twierdzić, że właśnie brak tej umiejętności z naszej strony skłania część młodzieży do pochwycenia za kije do czynnego występowania w kilku przeciw jednemu; skłania do wyprawiania z sal swoich własnych kolegów, którym nic się nie ma jako kolegom do zarzucenia, a co więcej, od których wczoraj, czy przed kilku dniami „ściągało się” jakieś zadanie lub pożyczano książki — do wyprowadzenia ich pod przygotowane kije”.

Coś widocznie nie wszystko jest w porządku w mentalności p. Czesława. Ta jego admiracja dla żydów, to zarzucanie naszej młodzieży braku umiejętności pracowania, ten rzekomy „brak zarzutów” jest ciekawy u młodego a już o starszym umyśle człowieka.

Może to jednak tylko wdzięczność za tę możliwość „ściągnięcia”, o której tak wdzięcznie wspomina p. Czesław. Są jednak jeszcze między naszą mło-

Baczność!

OBIADY po domowemu z 3 dań

1.10 zł.

SNIAĐANIA od 0.35 .

KOLACJE od 0.60 .

Kuchnia wyborowa! Miłe i dogodne locum dla wycieczek.

Radio na miejscu.

Lokal otwarty do 11-tej w nocy.

Kraków, ul. Stolarska 13.

Restauracja Katolicka

Żydowska impertynencja a nasze niedołęstwo i uległość.

Gdy przyjaciel mówi prawdę w oczy, to przyjmuje się ją z uległością a nawet z wdzięcznością, gdy natomiast otwarty wróg wstaje i zaczyna strofować nas za nasze takie a nie inne postępowanie, wówczas porywa najspokojniejszego człowieka szewska pasja.

W zeszłym tygodniu oglądali P. T. Czytelnicy „Hasła Podwawelskiego” ilustrację żydowskich pism amerykańskich i czytali o ich „lojalności” wobec nowopowstającego państwa polskiego. Otóż ci „przyjaciele” przemówili w tym roku po raz drugi: Znowu tematem ich mów była stojąca im kością w gardle Polska.

Żydostwo amerykańskie rozpaskudzone uległością i wersalską uprzejmością naszych placówek dyplomatycznych, rzuciło w twarz Polsce znowu taki stek impertynencji, że inne szanujące się Państwo rzuciłoby im w twarz dwa dobitne słowa: Milcz Żydzie!

Oto w New-Jorku urządziło sobie żydostwo drugi protestacyjny wiec w sprawie manifestacji antysemitów w Polsce.

Przemawiały różne żydowskie tury. Mówcy nie krępowali się niczem i nawet zatroszczyli się o honor Pol-

ski, ten honor, który w tak ohydny sposób poniewierali parę lat temu.

Impertynencja żydostwa posunęła się aż do tego, że jeden z nich niejaki Patlea, zażądał zwrócić się do rządu Stanów Zjednoczonych, by ten interwenjował u rządu polskiego w sprawie ochrony wystawionych na prześladowania żydów.

Jakiś Wise w swym przemówieniu oznaczając się tupetem, akcentował, że ostatnie wypadki w Polsce, które przerodziły się obecnie w akcję bojkotową przeciw żydom, więcej przynoszą szkody Polsce, niż żydom(!).

Ci „prześladowani żydzi” i ta „interwencja” to szczyt żydowskich błędów i arogancji. Zdaje się, że żydostwo zapomniało, że Polska jest państwem suwerennym i że nie tylko jakiś tam patałach-żyd Patlea czy Wise, ale nawet sam Hoover nie może wtrącać się do jej wewnętrznych spraw.

To rządzenie się amerykańskiego żydostwa naszymi wewnętrznymi sprawami przechodzi wszelkie granice cierpliwości.

Zdawałoby się, że po takiej niesłychanej obeldze nasze przedstawicielstwo w N. S. A. zareaguje, choć-

by tak, jak zareagowało na głupie gadanie Barucha-Boraha — ale tak się nie stało.

Nawet przeciwnie. Nasze przedstawicielstwo stara się znowu nawiązać przez „Komitety dobrej woli” kontakt z żydostwem amerykańskim.

Zaraz po manifestacjach w Polsce prezes tych komitetów, niejaki Tenenbaum, ustąpił ze stanowiska żydowsko-polskiego „Good Will” komitetu.

Otóż na skutek tej rezygnacji od była się w konsulacie polskim narada członków „Good-Will” komitetu. Polaków. Narada postanowiła wystosować zaproszenie do członków żydowskich na posiedzenie do konsulatu celem dokonania ponownego wyboru prezidenta „Good-Willu” dla kontynuowania działalności tegoż.

W najbliższych dniach zbierze się w związku z propozycją polską część żydowska „Good-Will Komitetu” celem udzielenia łaskawej odpowiedzi.

Jeśli w ten sposób będą nasze przedstawicielstwa oficjalnie poniżać się do pertraktacji z poszczególnymi grupami obywateli obcego państwa, to wkrótce dojdzie do tego, że, kto tylko zechce, będzie mógł pluć nam w oczy impertynencjami. To powinno się skończyć raz na zawsze!

Rozprószył ich Bóg.

—o:§:o—

W podanych artykułach części pierwszej jak i z dat wydania dzieł i broszur poprzednio omawianych, widzimy, że sprawa żydowska, tak głośna w literaturze naszej od początku X-go po wiek XVII przycichła prawie zupełnie w drugiej połowie XVII wieku.

Dziwić to nie może, bo wojny kazańskie, moskiewskie, szwedzkie, czy sy „potopu”, zbyt ciężkie ślady po sobie pozostawiły, aby omawianie wewnętrznych niebezpieczeństw nie doznało dłuższej przerwy.

Z początkiem jednak w. XVIII znów niebezpieczeństwo żydowskie zaczyna zajmować umysły, niezadługo potem Frank i jego uczniowie zwracają na siebie uwagę, wreszcie za czasów sejmku czteroletniego odzywają się głosy „pro” i „contra” w sprawie żydowskiej.

Po latach odrętwienia i przygnębienia spowodowanego klęskami roku 1831, zaczął się koło roku 1840 budzić powoli w Królestwie Polskiem ruch umysłowy i ekonomiczny.

Pomimo ucisku, a więc niesprzyjających warunków, ruch ten rozwijał się dość silnie w dwudziestu latach następnych.

Literaturze przybywały nowe a cenne nazwiska, praca nad dziejami przeszłości coraz szersze zataczała kręgi nie brakowało wybitnych badaczy nauk ścisłych, prawa i przyrody, pojawiły się poważne miesięczniki literacko naukowe, dziennikarstwo z powstaniem Dziennika Warszawskiego (1850 r.) weszło na drogę reformy, zbliżając się do typu europejskiego.

W tym ruchu ekonomicznym wielki udział wzięli żydzi. Prócz handlu który dawno spoczywał w ich rękach i prócz targu pieniężnego, którym prawie wyłącznie zawiadnęli rzucili się żarliwie na pole większych przedsiębiorstw przemysłowych.

Fortuny ich rosły z dnia na dzień, a stąd odgrywali oni coraz większą rolę w życiu społecznym i towarzyskim, zwłaszcza, że z wolna zwiększały się ich szeregi dzięki przeważnie Szkole Rabinów popierającej ruch asymilacyjny.

Wśród asymilatorów znaleźli się jako „entuzjaści” Jurgens wraz z Chałubińskim.

Sądono, że przez uświadomienie narodowe, spolszczenie żydów, wzmożną się siły odporne społeczeństwa, że przybędzie mu w Królestwie Polskiem pół miliona obywateli.

Jako najlepszy środek, prowadzący do tego celu uznawano dążenie do równouprawnienia żydów.

Ze wzrostem zwolenników asymilacji rosła też i liczba jego przeciwni-

ków patrzących z trwogą na zalew żydowski.

Antysemita w myśl dewizy Schillera, że żydzi stanowią osobne narody w narodach i państwo w państwie, odpowiadał asymilatorom. Nie spolszczymy żydów, lecz sami żydziemy, nie wzmocnimy naszych sił, lecz je osłabimy, nie zaprzęgniemy żydów do służby naszym ideałom na rodowym, lecz sami staniami się pacholkami żydowskimi. Ówczesne stosunki sprawiły, że walka tych dwóch skrajnych obozów o odmiennych poglądach na kwestię żydowską w Rosji, Austrii i Niemczech (w Polsce porozbiorowej) nie występowała wyraźnie, toczyła się po cichu. Nie wpłynęła publicznie, nie ujawniła się

w określonych formach na łamach prasy.

Więc była to jedynie „zabawa towarzyska”. Ale prochy były przygotowane — jedna mała iskra mogła je zapalić i sprawić wybuch i rzeczywistość taka iskra padła w formie recenzji muzycznej, wybuch spowodowali żydzi.

Prawie wierzyć się nie chce, aby z takiej drobnostki powstać mogła wielka „wojna żydowska”, a jednak powstała w roku 1859. Starcie było tak silne, że całe prawie społeczeństwo podzieliło się na dwa obozy.

Rzecz oparła się o sądy, o Petersburg, znalazła swój rozgłos w prasie zagranicznej.

„Wojnę” poprzedziła „partyzant-

Antysemityzm za czerwonym kordonem.

Komunista rumuński Panait Istrati w książce swej „Vers L'autre flamme” (Żagiew i zgliszcz), w której opisuje swe wrażenia z pobytu w Rosji so wieckiej — opowiada między innymi i o szerzącym się obecnie coraz bardziej wśród komunistów rosyjskich antysemityzmie. Namacalnym dowodem tego, to ucieczka owego półtora miliona żydów z Rosji do Polski (nieocenione nasze bogactwo narodowe!) których zresztą przyjęliśmy z otwartymi ramionami. Oczywiście autor, jako komunista oburza się na antysemityzm, jako „plagę” komunizmu. Żyd polski wie o tem bardzo dobrze i jeżeli jest komunistą (a wiemy, że 99 proc. polskich komunistów, to żydzi), to tylko dlatego, bo może walczyć z zniechęconym polskim rządem, i polskim społeczeństwem... a przytem oczywiście i z katolicyzmem i aby móc w zniechęconym naród lać truciznę. To ich cel!

Aczkolwiek człowiek kulturalny z ohydy patrzy na to, co się za kordonem czerwonym dzieje, cytujemy kilka wyjątków z książki Panait Istrati, aby wskazać, że nawet i ci, którymi do niedawna trzęśli żydzi, otrząsają się z tej zakały, a stąd krok tylko do porzucenia całej ideologii pejsatych Leninimarksów.

Jest jednak jeszcze jedna ohydna plaga społeczeństwa sowieckiego, plaga, która pojawiła się po śmierci Lenina, a której ustawiczny wzrost sygnalizuje co dnia cała prasa; to antysemityzm. I poprzednio, co prawda antysemityzm szerzył się w Rosji, ale tylko wśród bardzo ograniczonej części i wśród pewnych jedynie warstw ludności, klasa robotnicza naprzykład nigdy nie miała z antysemityzmem nic wspólnego. A przedewszystkiem nie można było odkryć ani śladu antysemityzmu wśród partii rewo-

lucyjnej, socjalistycznej lub komunistycznej. Otóż od chwili ponownego rozbudzenia się antysemityzmu, które rozpoczęło się około roku 1925, występując następnie coraz to jaskrawiej, przedewszystkiem właśnie proletariąt nim się zaraził.

W pewnej fabryce w Leningradzie dwaj członkowie partii komunistycznej zwolują robotników; jeden z nich chwali się przed słuchaczami, że sam własnoręcznie na froncie polskim za mordował 900 żydów, oczywiście nie żołnierzy, tylko spokojnych mieszkańców, wyrażając żal, że nie mógł ich wybić wszystkich co do nogi.

(„Prawda”, 29 czerwiec 1927 lub 1928, data wyraźnie wydrukowana na egzemplarzu, który mam w rękę). „Nigdy w ciągu rewolucji nie zauważyliśmy w partii i wśród młodzieży komunistycznej, tak silnego rozwoju antysemityzmu, jak obecnie”, pisze Sosnowski w „Prawdzie” (wrzesień 1927). Dla ilustracji cytuje niezmiernie charakterystyczny urywek z listu komunisty, który pisze do drugiego, iż dawne hasło czarnosecińców — „Śmierć żydom, niech żyje Rosja!” jest w 50 proc. słuszne. „Prawda” młodzieży komunistycznej (z dnia 23 grudnia 1927) poświęca całą stronicę tej hańbie Sowietów: antysemi-

ka” zanim przyszło do walnej bitwy, odbywały się drobne utarczki. Zwycięstwo przypadło antysemitom w udziale.

Wypadki roku 1861 sprawy, że ze najwięksi nieprzyjaciele żydów, podali im rękę, Gazeta Warszawska wspominała o żydach, jako „dzieciach jednej ziemi”.

Następstwem takiego „zbratania się” było równouprawnienie żydów przez Wielopolskiego.

I oto co po Wielopolskim do dziś dnia w tej sielance tragicznej pozostało. Tragicznej, bo w powstaniu w roku 1863 żydzi przygotowywali zgubę Polski.

Dziś w zacieklej nienawiści do chrześcijaństwa żydostwo wyrządza wielkie szkody i krzywdy Polsce katolickiej, posuwając się nawet do zbrodni. Wspomnijmy jedną tylko żydowską bolszewicką zbrodnię. W sam dzień Wielkiej Soboty, dnia 31 marca 1923 roku, przybył w niebie jeden kapłan męczennik za wiarę Chrystusową zamordowany w Moskwie przez żydów bolszewików Ks. Konstanty Budkiewicz, a trzynastu jego spółwięźniów - kapłanów z czternastym arcybiskupem Ciepłakiem na czele ponosili długie męczeństwo za naukę i wiarę Chrystusową! A my, co na to? Przecież bronić Kościoła i Ojczyzny jest obowiązkiem sumienia każdej Polki i każdego Polaka. Przecież żydostwo bezczelnie się miało przeciwko Kościołowi i Ojczyźnie naszej! Przecież wdając się z żydami i handlując z nimi, uczymy się od nich złego i polską krwawicą zasilamy ich fundusze na hańbę nam gotą. Czy tak powinno być?

Brońmy zjednoczonymi siłami Kościoła i Ojczyzny! Nie bijmy żydów, ale się też z nimi nie wdajmy! Trzymajmy się hasła: Swój do swego po swoje! Nie wolno nam być sługami żydostwa lub szabesgojami! Bądźmy rzetelnymi Polakami i chrześcijanami! Módlmy się i starajmy się, ażeby sobie żydzi poszukali gdzieindziej gościny a nie w Polsce.

W następnym rozdziale podam, — co myśli talmud o Chrześcijanach!

Lelek Władysław.

(C. d. n.)

PORTMONETKI, Portfele, Torebki damskie
KASETKI na Karty oraz wielki wybór **ZABAWEK**
 poleca:
STEFAN PORĘBSKI, Kraków, RYNEK 81. 32.

Dla kogo Ty Polsko?

Dla kogo Ty Polsko męczysz się i trudzisz?
Komu Ty budujesz miasta i wieś-mnogie?
Czemu optymizmem naiwne się ludzisz?
Patrz na swe dziedziny kochane i drogie,
Jaka obce w nich plemię żywiołowo wzra-
sta,
Jak w oczach żydzieją wieś polskie i miasta!

Ci przyjdzie Ci ze szkół, fabryk, wszechnic
sławnych?
Dla kogo odnawiasz Wawel tak wspaniale?
Kiedy w Twoich sadybach dzisiejszych i
dawnych
Żydostwo się gnieździ i mnoży zuchwale,
Kiedy Twe wszechnice zapchane żydami,
Kiedy wroga tuczysz własnymi pierściami?

Czyś już tak oslepił od dołu do góry,
Czyś taka nieczuła na hańbę i rany,
Że choć nad Twą głową czarne wiszą
chmury,
Choć lud Twój przez żydów jest zawojo-
wany,
Ty żyda popierasz i bogacisz wszędzie
I jeszcze powtarzać śmiesz: Jakoś to będzie!

Przodkowie w okresie najcięższej niewoli
Odczuwali ucisk i upokorzenie,
Krzyżeli donosnie, że ich krzywda boli,
Powstania chcieli zdobyć wyzwolenie,
A Ty już swej hańby nie czujesz, nie widzisz
I staną do walki z żydostwem się wstydzisz

Gdzieście się podzieli polscy patrioci?
Obroncy narodu, uczeni i wieszczowie?
Gdy wróg nas domowy niszczy i sromoci,
Gdy w coraz wstrętniejsze zakurza nas
kleszcze,
Wam w głowie błazeństwa, kłótnie, blagi,
fraszki.
Dziecinne zabawki i puste igraszki!
Kapłan polski.

PIERŚCIONKI ZARECZYNOWE,
OBRACZKI ślubne, SREBRO stoło-
we wyprawowe, ZEGARY I ZEGAR
KI z najlepszych fabryk szwajcars-
kich po niższych cenach sprzedaje
znana firma zegarmistrzowska - ju-
bilerska JÓZEFA CYANKIEWICZA
KRAKÓW, ŚLAWKOWSKA 1. —
KUPUJE ZŁOTO, srebro, brylanty,
oraz wykupuje kartki zastawnicze i
płaci najwyższą wartość.

Kronika.

KALENDARZYK TYGODNIOWY.

Grudzień

13 Niedziela: 3 Adw. Łucji.
14 Poniedziałek: Nikazego.
15 Wtorek: Ireneusza i For.
16 Środa: Adelajdy.
17 Czwartek: Łazarza B.
18 Piątek: Gracjana.
19 Sobota: Nemezjusza.

—ośo—

Na marginesie akademickich manifestacji

Młode pokolenie a w szczególności akademicy są zawsze wyraziście mi najbardziej czystego instynktu na rodowego. Jest to barometr, który czuły jest na najłżejsze wychylenia. I jeżeli w listopadzie mieliśmy takie żywiołowe antyżydowskie manifestacje, to znak, że coś zabolalo te młode szlachetne dusze, te gorące serca, ból, który przekroczył normalne granice. Naraz starsze społeczeństwo, przeciera oczy, zakłada okulary, i czyta najświeższe wiadomości z frontu walki akademików z żydostwem, a niejednemu przypominają się jego młode lata uniwersyteckie „hej! żeby to siła i młode lata mogły wrócić raz jeszcze dziś”. Dziś po tych ciężkich doświadczeniach życiowych, — chciałby być nie siłaczem, ale wprost samym Herkulesem i nie laseczką akademicką, ale grubą i mocną maczugą przetrząść to mrowie żydowskie. Za dużo nieprawości popełniło żydostwo, za dużo apetyty ostrzy sobie, za dużo zagarnęło swemi krzywymi szponami, na wszystkim zostawia swe plugawe ślady! Obudz się starsze społeczeństwo! Nie śpijcie, bo wróg wdiera się już! Czuwajcie! Wiemy, że ciężkie codzienne troski życiowe obarczyły was! Wyteście swoje wysiłki już nie ze względu na wasze dobro, ale ze względu na przyszłość waszych dzieci. Głos akademika polskiego niech stanie się sygnałem do ogólnej obrony przed żydostwem. Pamiętajcie, że w obrotach Was i waszych dzieci przed zalewem żydowskim zaczęła się świeża mogiła młodziutkiego akademika śp. Wacławskiego! Nie były to zwykłe demonstracje akademickie, w celu upustu młodej bujnej energii, ale na dnie tego ruchu ogólnie - akademickiego widać jedną wielką prawdę: żydostwo opanowuje Polskę! Do Broni!

Jest sygnał i cel! Cel ten wprowadzamy i musimy wprowadzić w ży-

W obronie dobrego imienia Kupiectwa Chrześcijańskiego

JAK ZA PANIĄ MATKĄ. — ZAWSZE ZNAJDZIE SIĘ WYMÓWKA. — DZIWNY, WAŻNY A NIE UZASADNIONY ZARZUT „GŁOSU NARODU”. — CZY W TEN SPOSÓB ZACHĘCA SIĘ DO POPIERANIA SWOICH?

Dwa tygodnie temu, gdy w społeczeństwie naszym rodziła się myśl, a za nią czyn bojkotu żydostwa, pisaliśmy o zakrojonej na szerszą skalę akcji bojkotowej. W bojkocie tym, prócz społeczeństwa, prócz konsumentów miało wziąć udział również i kupiectwo chrześcijańskie.

Wyjaśniliśmy rolę kupiectwa w tej akcji dość obszernie, zdając sobie jednak sprawę z tego, że właśnie akcja kupiectwa naszego nie może być niestety tak doraźna, jak akcja reszty społeczeństwa. Wiemy, że tu i ówdzie kupiectwo nasze w braku katolickich hurtowni musiało wejść w kontakt z żydami, pocieszamy się jednak, że przy dobrej woli konsumentów jest to rzecz do odrobienia. Trzeba tylko obutronej wytrwałości i codziennej samokontroli.

Inaczej tę sprawę potraktował krakowski „Głos Narodu”.

Powtórzywszy za nami, jak za panią matką, wysunięty przez nas plan zorganizowania do walki bojkotowej kupiectwa, wystąpił przeciw temuż z nieuzasadnionym i bolesnym zarzutem.

Uczynił to „Głos Narodu” w art. pt. „Przywrócić zaufanie Społeczeństwa do kupiectwa katolickiego”.

Czytamy tam w ten sposób rzeko-

mo przez koła Duchowieństwa, sprogromowany zarzut:

„Słyszysz się, że niektóre chrześcijańskie firmy korzystając z tego, że ludność katolicka omija sklepy żydowskie w ostatnich tygodniach rozmyślnie podwyższyły cenę towarów, żeby zarobić od liczniejszej madzającej się polskiej klienteli. Gdyby tak było, to byłoby to oburzającym. Byłoby to także moralnym samobójstwem polskiego kupca. Chrześcijański kupiec musi zrozumieć, że jego interes to: „Wielki obrót mały zysk”. Niekoniecznie po trzech latach prowadzenia sklepu musi kupić automobil osobowy, lub spędzić wakacje w Zakopanem; można się i tramwajem przejechać, a rodzinę na wakacje wysłać do Klikuszowy pod Nowym Targiem, byle utrzymać się solidnym kupcem”.

„Uderza tu u niektórych chrześcijańskich kupców stosowanie cen do wyglądu wchodzącego klienta. Od gościa z zagranicy, od przejezdnej osoby, od księdza bierze się 5 do 10 proc. więcej niż od przeciwnego śmiertelnika”.

„Kardynalnym warunkiem powodzenia obecnego odruchu społeczeństwa jest przywrócenie pełne-

ga zaufania w stosunki między kupiectwem a społeczeństwem”.

My, na tem nieuzasadniony faktami zarzut, odpowiemy krótko.

Nie w ten sposób zachęca się społeczeństwo do popierania swoich. Są ludzie, którzy dla zagłuszenia swojego sumienia i poprostu dla wytłumaczenia się wobec drugich wyszukują takich itp. wybiegów. Zawsze winien ktoś drugi, nigdy oni.

Tak społeczeństwo jak i „Głos Narodu” powinien wiedzieć, że akcja kupiectwa jest trudniejsza i wymagająca prócz dobrej woli jeszcze niezależności kredytowej. Ta akcja musi mieć już ostateczność i niedomagania w niej nie powinny zniechęcać ogółu.

Gdy kupiectwo uzyska poparcie całego społeczeństwa wówczas nawet ostry sąd nad niełojalnymi będzie na miejscu. Narazie jednak metody „Głosu Narodu” i oskarżenia nie uzasadnione mijają się z celami.

Dziennik ten zapewne nie zdaje sobie sprawy, w jak trudnych warunkach kredytowych znajduje się obecnie nasze kupiectwo i mieszczaństwo jeśli w ten sposób osłabia im ich zmagania się z zalewem żydostwa.

—ośo—

chrześcijan w sklepach żydowskich, skoro sami swoim postępowaniem ich do siebie wcale nie zachęcają?

Czas najwyższy ocknąć się.

—ośo—

Paso-żyd..

Wobec wszystkich rządów, a tembardziej wobec rządów silnej ręki, (nie tylko w Polsce), żydzi starają się jak najlepiej udawać, że są lojalnymi i pożytecznymi obywatelami, wzamian za co żądają dla siebie nie tylko równouprawnienia, ale przywilejów — nie wyłączając przywileju rządzenia większością narodu, w którego organizmie żyją, zatruwając go.

Co nam Polakom i Państwu Polskiemu po tych komediankach zapewnieniach (lojalności), gdy nacjonalizm żydowski przybiera coraz to dziksze formy rozwydrzenia, panoszący się wszędzie, a w chwilach dla nas ciężkich staje po stronie wrogów bo tak wygodniej i korzystniej... Ich obywatelstwo jest tylko papierowe, a etyka — tałmudyczna ze zbrodni uczyni — cnotę...

Czy tacy obywatele są pożyteczni lub potrzebni? Wręcz przeciwnie — mogą sobie wyemigrować gdzie — pieprz rośnie, tj. skąd przybyli.

Wprost trudno sobie wyobrazić cierpliwość narodów, które mogą współżyć z takim „narodem-sublokatorem” o krańcowo przeciwnie — (i wrogiej) etyce, kulturze i rasie. Liczba „paso-żydów” osiadłych w Polsce jest dowodem wielkiej naszej cierpliwości. Ale czyż oni cierpliwości tej nie nadużywają? Ileż to razy byli ta przysłowiowa „świnia pod dębem” (z bajki) — podkopywali, ryli, pyskali i pyskowali... Paso-żyd wiec nie szukający żeru, nigdy nienasycony, oblażył wszystkich dziedzin gałęzie. Bardziej czułe i żywotne latorośle, nie chcąc zmarnieć pod jego naporem — otrząsały się... Wtedy podnosi się larum. Niebawem szum — szumowin, na które pasoczyństwo zawsze liczy i zaciaga do swych żarłocznych gromad, jako awangardę.

Zatem pasoczyństwo, bez względu na krzyk i swoje „racje”, powinno być gruntownie wymiecione.

Iksam.

—ośo—

Wobec niebezpieczeństwa żydowskiego.

Wystąpienia młodzieży w obronie polskości uczelni naszych i życia naszego zbiorowego przed zalewem żydowskim, wystąpienia, przypieczętowane krwią ofiarną śp. Stanisława Wacławskiego w Wilnie, przypominały społeczeństwu jak wielkie w Państwie polskim i jak bezpośrednie jest niebezpieczeństwo żydowskie.

Zagadnienie to które jest jedną z najważniejszych spraw wewnętrznych Polski i od którego rozwiązania losy Jej w znacznej mierze zależą było w ostatnich latach przez społeczeństwo polskie zaniedbane z wielką szkodą najżywniejszych naszych interesów narodowo - państwowym. Wyrazić należy stanowczą nadzieję, że zachowanie się żydostwa w ostatnich tygodniach, dość wspomnieć obok zabicia śp. Wacławskiego, zamach haniebny na świątynię Pańską w Krakowie, że zachowanie się żydostwa nie tylko z letargu obudzi społeczeństwo polskie, ale pchnie je do planowej, systematycznej akcji społecznej w obronie gospodarczego, kulturalnego i moralnego życia naszego przed naporem żydowskim.

Nie trzeba się łudzić: napór ten jest nie tylko potężny w innych dziedzinach państwa wskutek całkowitej dotąd bierności tamtejszego społeczeństwa polskiego, ale zaznacza się znowu coraz bardziej i u nas na ziemiach zachodnich, — odżydzonych przed wojną w kilkudziesięcioletnim, twardym wysiłku gospodarczym. To też „Rozwój”, pracujący od zarania wskrzeszonej naszej niepodległości państwowej nad powstrzymaniem fali żydowskiej, zwraca się do ogółu polskiego z przypomnieniem następujących obowiązków obywatelsko - narodowych:

1) Należy w życiu codziennym, na każdym kroku przestrzegać hasła: „swoje do swego po swoje”!

2) Hasło to obowiązuje w równej mierze kupców, jak ich klientów.

3) Kupiectwo nasze, nie polegające jednostronnie na tem hasle, musi handlować ciężką i obrotową sprostą konkurencji żydowskiej.

4) Rolnicy powinni produkty swe zbywać za pośrednictwem instytucji i kupców polsko - chrześcijańskich.

5) Nie wolno sprzedawać domów żydom, odnajmować im mieszkań, po koi, magazynów, czy jakichkolwiek ubikacji do prowadzenia jakiegokolwiek procederu.

6) Należy konsekwentnie przeciwstawiać się wpływom żydowskim na nasze życie umysłowe, duchowe.

Wzywamy zarazem zarówno społeczeństwo starsze do czynnego popierania „Rozwoju”, jak i młodzież do wstępowania w szeregi „Hufca Młodych Rozwojowców”, by wydatnie wzmocnić planową akcję, przedstawiającą się niebezpieczeństwem żydowskemu, oraz pogłębić studia nad zagadnieniem żydowskim w Polsce.

Związek Samoobrony Społecznej „Rozwój” w Poznaniu.

Prezydium Zarządu: (—) Inż. Feliks Godlewski, prezes, (—) Karol Rzepecki, (—) Fr. Lexandrowicz, (—) Pułk. Krzyżagorska.

Wielka afera korupcyjna na terenie Uniw. Jagiell. w Krakowie dziełem żydów.

DZIWIWE ZAŻYDZENIE WYDZ. MEDYCZNEGO. — ROBIONO MIEJSCE DLA ŻYDÓW ZA DOLARY. — PRZEZ PARĘ LAT NIE WIDZIANO TEGO. — CZY ŻYD - MEDYK TO SZPIŁKA? — ŻYDOSTWO DEMORALIZUJE ŁAPOWNICTWEM URZĘDNIKA U. J. — ONI WSZĘDZIE SIĘ WŚLIZNĄ. — MUSZĄ BYĆ WYRZUCENI WSZYSCY ŻYDZI, KTÓRZY SPOSOBEM KORUPCJI WCISNELI SIĘ NA WYDZ. MEDYCYNY U. J. — TĘPIĆ KORUPCJĘ U KORZENIA.

Dziwił i niepokoił od pewnego czasu opinię publiczną fakt zażydzenia wydziału medycznego na U. J. w Krakowie. Dawaliśmy wyraz temu zaniepokojeniu niejednokrotnie na łamach „Hasła Podwańskiego”.

Niepokój ten okazał się, niestety, uzasadnionym.

Mimo obowiązującego w teorii „Numerus clausus”, na wydziale ten pchało się już od pewnego czasu coraz więcej słuchaczy żydów.

Wydział ten pęczniał coraz więcej żydostwem, które jakąś tajną furtką przedzierali się przez mur ograniczeń procentowych do sal wykładowych tego wydziału. Żydostwo na tym wydziale nie tylko zaczęło już majoryzować chrześcijan, tak, że zda wało się, iż „numerus clausus” istnieje dla chrześcijan a nie dla żydów, ale zaczęło zachowywać się arogancko, jak wszędzie zresztą, gdzie żywił ten czuje się na siłach.

Przecież na tym wydziale żyd Gromski osmieszył się bić kolegę chrześcijanina po twarzy i ten wydział dał powód do manifestacji naszej młodzieży uniwersyteckiej.

To wszystko było tajemnicą poliszynela, a jednak, mimo alarmów mimo naszych ostrzeżeń nie chciano wiedzieć, czy naprawdę nie widziano tej furtki, którą włazili wyłączeni przez „numerus clausus” żydzi.

Jak donoszą dzienniki, z polecenia władz organa policyjne aresztowały sekretarza wydziału lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Michała Kipperera. Aresztowanie Kipperera miało nastąpić na skutek jednego ze studentów żydów, za co miał otrzymać wynagrodzenie w dolarach.

Podjęcia przeciw Kipperowi istniały już od dłuższego czasu, mówiono tu i ówdzie o różnych sprawkach

dopiero jednak, gdy nastąpiło ostatnio konkretne doniesienie, władze mogły przystąpić do wyjaśnienia tej sprawy.

Otóż Kipper, naturalnie nie sam, brał łapówki w dolarach od żydów nieprzyjętych oficjalnie na fakultet medyczny i przy pomocy różnych czynników omijając drogę uchwał rady wydziałowej pakował opłacających się żydów na ten wydział.

Nie ulega wątpliwości, iż Kipper odgrywał główną rolę i za pośrednictwem różnych pośredników wchodził w porozumienie z osobami, które starały się o wpisanie na wydział medyczny Uniw. Jag. względnie o nostryfikację zagranicznych dyplomów lekarskich, celem uzyskania prawa wykonywania praktyki lekarskiej w Polsce.

Nawet żydowskie czasopisma przyznają, że:

„Zasadniczą podstawą całej afery było, według krążących pogłosek, iż Kipper, po uchwale rady wydziałowej, określającej ilość studentów, którzy mają być przyjęci na dany rok studiów, przyjmował ponadto sam dalszych petentów, którzy temsamem stawali się studentami medycyny, jakkolwiek nie było co do nich uchwały rady wydziałowej. Pewne komplikacje zachodzą również podobno przy niektórych nostryfikacjach, którzy mieli tylko zdawać pewne grupy przedmiotów”.

Jak się dowiadujemy, kilku studentom, u których stwierdzono, iż nie zostali przyjęci na podstawie rady wydziałowej, odebrano prawa studiowania i skreślono ich z listy studentów. Tosamo odnosi się do nostryfikantów, przyczem jednego z nich nie dopuszczono do egzaminu, jakkolwiek ma już za sobą kilka egzaminów, któ

re mają być nawet unieważnione.

W każdym razie stwierdzić należy iż cała afera zatacza coraz szersze kręgi i ujawnia przykre wypadki, jakie zaszły w ciągu ostatnich lat na uniwersytecie krakowskim na tle istniejącej na wydziale medycznym „normy procentowej”.

U żydów naturalnie winna tu norma procentowa!

To jest specyficzna żydowska moralność!

Naturalnie! Dekalog winien że ludzkość grzeszy. Gdyby nie było dziesięciorga przykazań nie byłoby grzechów. Gdyby nie było „numerus clausus” nie byłoby afery korupcyjnej Kipperera.

Wprawdzie prasa uspakaja opinię publiczną, że rada wydziałowa U. J. już robi czystki, ale chcielibyśmy być pewni, czy będzie to wszystko naprawione tak, jak zostało zepsute?

Czy będą wyrzuceni ci wszyscy żydzi, których Kipper i Ska przeszarzawiali do U. J. Czy prokuratorja ukarze tych łapowników żydów, którzy w ten nielegalny sposób wdarli się na miejsca przeznaczone dla uczniów aryjczyków? Trzeba raz na zawsze położyć kres żydowskiemu przekupstwu i demoralizacji.

W ten sposób przemycanych przez Kipperowszczyznę żydów nie będzie „paru” jak donoszą dzienniki, lecz cała gromada. Nie wystarczy bowiem chowna kontrola. Tu musi w obronie dobrej sławy „Almae Mater” wystąpić senat U. J. z bezwzględną surowością. Musi być ukarana Spółka Kipperowska, muszą być ukarani i wyrzuceni żydzi posługujący się łapówką a satysfakcję powinni otrzymać ci aryjczycy absolwenci, których miejsca zajęli żydzi łapownicy. Czekamy więc na wyrok.

BOJKOT ŻYDÓW NA POLITECHNICZE LWOWSKIEJ. — Studenci politechniki lwowskiej, chrześcijanie, zażądali przeniesienia w salach stołków, przy których siedzą żydzi na osobną stronę.

KONFISKATA PISM ŻYDOWSKICH W WILNIE. Z polecenia władz prokuratorskich skonfiskowane zostały pisma żydowskie: „Wilner Tog” i „Zeit”, które wystąpiły z niezwykle beczelnymi i ostrymi artykułami, omawiającymi przebieg śledztwa i aresztowania przypuszczalnych morderców śp. studenta Stanisława Waławskiego.

DOMNIEMANI MORDERCY. Oskarżony o ciężkie zranienie kamieniem ś. p. Waławskiego, żyd Lejb Zalkind jest członkiem żydowskiego tow. sportowego „Makkabi”.

Oskarżony o usiłowanie zabójstwa żyd Szmul Wulfen jest studentem prawa. Oba oskarżenia ominął sąd doraźny, gdy zostali ujęci po upływie dni 14-stu od chwili wypadku!

TURCJA BRONI SIĘ PRZECIW ŻYDOM Rząd turecki wydał ostatnio zarządzenia ograniczające wszelki import. Jest to krok, który ma na celu usunięcie żydów od handlu importowego, gdyż zażydzenie tego handlu wzmogło się ostatnio w niepomiarne sposoby. Zarządzenia te wywołały panikę wśród żydów tureckich.

ZAŻYDZONY NOWY JORK. — Dokonany spis ludności wykazał, że najliczniejszą grupę stanowią w N. Jorku żydzi. Liczbę ich przekracza 2 miliony głów. A więc 2 mil. żydów w jednym mieście. Biedne miasto.

—o—

APEL DO SPOŁECZENSTWA!

Ze względu na zimę i zbliżające się święta, każdy solidny chrześcijanin musi czynić wszelkie zakupy tylko w sklepach chrześcijańskich. Niech ani jeden grosz zarobku nie wpłynie do kieszeni naszych wrogów! Niech każda gospodyni i każda pani już dziś o tem pomyśli i ten apel szerzy!

—o—

Precz z pokątnymi żydowskimi fabrykantami piwa

Kto chce zachować zdrowie i wspomóc przytem polski przemysł i polskiego robotnika winien pić tylko piwo okocimskie! Ludzie ciężko chorują po wypiciu piwa fabrykowanego u pokątnych żydowskich browarników!

Nasz korespondent z Kielc donosi:

„W ostatnich czasach coraz częściej zdarzają się wypadki ciężkich zachorowań ludzi, którzy byli na tyle naiwni, że kupowali, — względnie pili, piwo, wyrabiane przez pokątnych żydowskich handlarzy. Oczywiście piwo to tańsze o 5—10 groszy, złokomic może tylko ludzi niedoświadczonych, niedających sobie widocznie jeszcze sprawy z jakości i sposobu fabrykacji piwa, takiego w pokątnych „browarach” fałszowanego piwa, do którego nasi zawodowi talmudyści domieszały jeszcze zwykłe, Bóg wie co, a potem sprzedają naiwnym po miastach, miasteczkach i wsiach województwa Kieleckiego i ziemi radomskiej”.

Tyle nasz korespondent. Od siebie jednak uzupełnić musimy powyższe informacje wiadomością, iż istotnie nie jest to pierwszy wypadek ciężkich rozchorowań się ludzi na skutek picia, bardzo problematycznej jakości i czystości piwa, fabrykowanego przez żydów na prowincji. Niedawno bowiem donosił nam o podobnych wypadkach jeden z naszych Prenumeratorów z Wileńszczyzny jak również i nasz Korespondent z Wolińska. Amatorzy piwa, złakomieni „bombą” tańszą o 5 groszy, nie pytając jakie to piwo, z czyjego browaru, pili je, a potem do dopiero rozchorowawszy się ciężko na katar, katar, katar, żółdka, przeklinali, na czym świat stoi, żydowskich „browarników” i oddawali w myśl zawsze jeszcze aktualnego przysłowia, że „mądry Polak po szkodzi” — szukali już tylko piwa, znanej marki i znanej firmy.

Wszystkim więc amatorom piwa, wszystkim smakoszom, o najwyższych walorach podniebieniach, chcącym zadowolić nie tylko swe gusta, ale i zachować zdrowie, polecamy pod tym względem bezkonkurencyjne w Polsce piwo, ze słynnego dziś już nie tylko dosłownie w całej Polsce, ale i poza granicami naszego kraju, browaru bar. Jana Götza w Okocimiu koło Brzeska w Małopolsce Zachodniej. Słynie piwo okocimskie wyrabiane jest w 4 gatunkach: marcowe, eksportowe, porter i świętojańskie (specjalnie sezonu zimowego!), każde z nich innego rodzaju i każde równie wysmienite, jak i naprawdę zdrowe.

W tych ciężkich, obecnych czasach kryzysu, w czasach, gdy każdy z obywateli liczyć się musi z każdym dosłownym groszem, winniśmy pamiętać o tem, że piwo okocimskie, dajemy tem samem zatrudnienie setkom robotników, rzemieślników i pracowników Polaków, zatrudnionych w browarze okocimskim. Ze tak jest, a nie inaczej, stwierdziliśmy osobiście i naocznie na miejscu w browarze, wysyłając celem oglądnięcia browaru, jednego z naszych redaktorów. I rzeczywiście przekonał się, że sława, jaka cieszy się w całej Polsce zdroj okocimski, nie jest czczym wymysłem.

Sam browar, istniejący 76 lat z górą (założony w r. 1845), zajmuje dziś przestrzeń przeszło 60 ha i już przed wojną światową był największym browarem na obszarze ziem dzisiejszej Polski, a produkcja jego dochodziła do 400.000 hl. rocznie! Wojna światowa, a wraz z nią inwazja wojsk rosyjskich, poczyniła szereg szkód, ale tuż

Jedni do Sasa, drudzy do lasa a przecież wszyscy z nas godzą się w przekonaniu, że żydostwo jest naszym nieszczęściem.

Żydostwo chciało nas poróżnić. — Podszczuło na siebie obozy polityczne, a nawet wywołało u paru osób wpływowych słowa obrony.

Obrona ta była jednak mało szczerą i mało przekonującą. Gdy się uspokoił zamęt pierwszych ataków i walk, żydostwo samo zdziwiło się, że jednak tak mało jest u nas takich co ich lubią — tak mało szabesgojów.

Zdawało się żydom, że filary obecnego rządu to filosemici, a jednak okazało się co innego.

Posłuchajmy na dowód tego twierdzenia żalów żydowskiego „N. Dziennika”.

Pisze on, wspominając znane wystąpienie w sprawie żydowskiej b. marszałka senatu p. Szymańskiego:

„Przykład b. marszałka senatu prof. okulistyki Szymańskiego robi szkołę... Tym razem zabiera głos, również na łamach wileńskiego konserwatywnego sanacyjnego „Sto-

wa”, znany publicysta p. Władysław Studnicki. Gdyby nie podpis p. Studnickiego, byłoby się przekonaniem, że artykuł ten napisał najgorszego typu oszczerca endecki. Mam więc takie „argumenty”, jak szkolenie Polsce w Wersalu, jak usiłowania o „pomniejszenie Polski przez międzynarodowe żydostwo po wojnie światowej”, jak 9/10 — (skąd ta dokładna statystyka?) żydów wśród komunistów w Polsce itp. Nie brakuje też ordynarnego kłamstwa o „sekundowaniu żydów Ukraincom podczas wojny polsko ukraińskiej”. Ośmiesza się wręcz p. Studnicki, kiedy wypisuje idiotyzm następujący: „Wyzywające stanowisko sjonistów(!) wywołuje nie tylko w Polsce, ale i w innych krajach rozruchy antysemickie. Berlin, Budapeszt, Ryga, Kowno, były ich areną. Przyszła kolej na Polskę. Młodzież akademicka żydowska, wyzywając sobie na pomoc tłumy

uliczne żydowskie, zmobilizowała tłum uliczny chrześcijański przeciw żydom”. Takiego idiotycznego oszczerstwa nie wypisał nawet żaden organ endecki dotychczas!

„Liberał” i wróg endecków p. Studnicki nie daje się też przez endecję zdystansować przy ocenie gospodarczej strony kwestji żydowskiej. Pisze więc o „pasożytniczym tłumie żydowskim, zajmującym się drobnym handlem...”

Jedno z pism żydowskich oczekiwało w swojej wielkiej naiwności że w rezultacie ostatnich ekscesów pojawi się na widowni polskiej jakiś „polski Clemenceau”, jakiś „polski Zola”, który rzuci z głębi oburzonego sumienia swoje głośne „J'accuse”!

I tu żydostwo się omyliło!

Potępiła ich cała Polska, której nie zawiązała ust dyplomacja i zobowiązania. Wszyscy mają dość żydów.

DWUDZIEŚTOLECIE PASTERSTWA KSIĘCIA METROPOLITY SAPIEHI. Dnia 17 grudnia b. r. upływa 20 lat od chwili, gdy obecny arcybiskup arcybiskup św. Stanisława B i M. książę Adam Stefan Sapieha, otrzymał z rąk ś. p. Ojca św. Piusa X. święcenia biskupie. Działalność Księcia Metropolity przez dwa dziesięć lat, zapisała się złotem i głosem w dziejach archidiecezji krakowskiej.

KATOLICKI KRAKÓW PRZECIW NOWEJ USTAWIE MAŁŻEŃSKIEJ. W dniu 8 b. m., w święto Niepokalanego Poczęcia Najśw. Marii Panny, odbyły się we wszystkich kościołach krakowskich uroczyste nabożeństwa z kazaniem poświęconem Sakramentu Małżeństwa. W południe odbył się w Domu Katolickim publiczny wiec protestacyjny. Przemówienia wygłosili Ks. Jan Roztorowski, T. J. i dr. H. Dembicki.

W uroczystościach wzięły udział liczne organizacje katolickie ze szkodarami.

WZNOWIENIE WYKŁADÓW NA UNIW. WILEŃSKIM. — Od poniedziałku 30 listopada wznowiono wykłady na Uniw. Stefana Batorego w Wilnie. Wykłady odbywały się normalnie, jednakowoż młodzież chrześc. stosuje bezwzględny bojkot towarzyski względem żydów.

OKRADZENIE... ŻEBRAKA. — Nocującemu w bożnicy przy ul. Pawiej, w Warszawie, żebrakowi Zysmanowi Snakowskiemu skradziono podczas snu woreczek z zawartością 1500 zł.

ŻYD LEKARZ SPOWODOWAŁ ŚMIERĆ PACJENTA. — Wskutek dokonania niedozwolonej operacji, która spowodowała śmierć pacjenta, dr. Maksymilian Mantel został skazany wyrokiem sądu okr. w Równem na 2 lata więzienia.

ŻYDOWSKA PROWOKACJA. — Na dworcu kolejowym w Inowrocławiu grasuje banda żydowskich wyświeńców, którzy napaść podrobną, wskazując im kartki reklamowe polecając w języku polskim i hebrajskim jadłodajnię koszernej żydowskiej. Tego rodzaju napaści napastowanie podróźnych przez beczelnych żydów jest gruboskórą prowokacją ludności chrześcijańskiej.

„KREW POBRANA DLA CEŁÓW RYTUALNYCH”. — Od 2 lat ciągnie się w sądzie okr. w Koszycach proces 2-ech domokrajców-żydów Libermana i Steinberga, oskarżonych o pobranie przy pomocy igły do zastrzyków krwi u dwójga dzieci Wasila Koszły i Bogdanówny. Żandarmeria wskazała w przedłożonych protokole, że „krew pobrana została dla celów rytualnych”.

STYPENDJUM IM. Ś. P. ST. WACŁAWSKIEGO. — W Radomiu odbyło się onegdaj uroczyste nabożeństwo żałobne za spokój duszy ś. p. Stan. Waławskiego, z udziałem około 1000 osób. Zebrane przez młodzież pieniądze przeznaczone na stypendjum im. ś. p. Stan. Waławskiego.

NIEMCY KRAJEM SAMOBÓJCÓW. — Według statystyki sporządzonej przez Niem. świat naukowy, który zainteresował się zaskrajającą liczbą samobójstw w Niemczech okazało się, że na milion mieszkańców Rzeszy, pozbawia się dobrowolnie życia 260 osób. Tymczasem w Japonii, w której samobójstwo uchodzi za świętą ofiarę (harakiri) pozbawia się życia 209 osób na 1 milion mieszkańców.

BOLSZEWICY ROZSTRZELALI BISKUPA Dopiero obecnie wyszło na jaw, że w dniu 6 lipca b. r. rozstrzelany został w Moskwie, biskup prawosławny Maksym, który odmówił uznania władzy sowieckiej, jakiego zażądał od niego metropolita Sergiusz.

WYCOFANIE 25-GROSZOWYCH ZNACZKÓW POCZTOWYCH. Z powodu wykrycia afery fałszowania znaczków 25-groszowych, min. poczt. i telegr. zarządziło wycofanie tych znaczków z obiegu. Znaczki te straciły wartość z dniem 3 grudnia br.

Ile razy kupujesz u żyda, tyle razy zdradzasz Ojczyznę i okradasz swe dzieci.

po wojnie dzięki energii, zapobiegliwości, skrzętności i niezwyklej wytrzymałości bar, Jana Götza, produkcja browaru dosięgła znów cyfr przedwojennych.

I oto obecnie — pomimo kryzysu — browar pracuje w dalszym ciągu „całą parą”, przetwarzając rocznie przeszło 1400 wagonów jęczmienia i rozbudowując swe najnowsze urządzenia, które pod tym względem służyć mogą za wzór nie tylko w Polsce, ale i tego rodzaju przedsiębiorstwom w Niemczech i dalej na Zachodzie. Warto naprawdę zobaczyć ten rozmach gospodarki browarnianej, objawiający się w olbrzymich spichrzach, słodowniach, warzelniach, kotłowni, hali maszyn, chłodniach, pełnych tajemniczego uroku piwnicach fermentacyjnych, w których piwo „dojrzuje”, piwnicach składowych, specjalnych oddziałach mycia, smolenia, utrzymywania i wyrobu beczek, aby zrozumieć, na jak olbrzymią skalę browar jest prowadzony.

Ale i pozatem w skład zakładów przemysłowych bar. Götza wchodzi jeszcze tuż obok browaru położona rafineria spirytusu i druga co do swej wielkości w Polsce fabryka drożdży spirytusowych, świadcząc o rozmachu tego czysto polskiego przemysłu w pobliżu Krakowa.

Tak więc, kochani Czytelnicy, apelujemy raz jeszcze do Waszego rozsądku: nie dajcie się złapać na żadne żydowskie niby to „tanie” piwa. Do takiego bowiem „tańszego” piwa dopłacić będziecie musieli potem nie tylko z racji lekarstw wydanych na leczenie kiszki i żołądka, ale i tak straconego zdrowia nikt już Wam nie zwróci.

A kto chce zachować własne zdrowie, owszem, poprawić je jeszcze, a prztem wspomóc polski przemysł i polskiego robotnika, niechaj kupując czy pijąc piwo, patrzy w pierw na etykietę, by pił tylko i wyłącznie:

piwo okocimskie!
—o—

O święty kraju nasz nie damy cię.

Ziemia nasza krwią bohaterów przesiąknięta, odwieczne przedmurze chrześcijaństwa, dziś w sromotną nie wolę tłuszczy żydowskiej finansowo i moralnie oddana.

To wraże plemię „wróg krzyża i młodzieży naszej”, możeby już zawładnęło przez komisistów i bolszewików, tj. ich serdecznych sprzymierzeńców naszą Polską ukochaną, gdy by nie casus nieprzewidywany, t. j. śmierć młodego pocholecia z Wilna, śp. Wacławskiego, zabitego dla ideologii polskiej.

Może w zaplombowanym wagonie byłiby przysłali bolszewickich przywódców, by szerzyli panowanie szta- na tutaj.

Siłą wyższą, czuwającą nad ziemią naszą świętą, przekreślone zostały ich szatańskie zakusy. Padła ta główka przedwcześnie kosą śmierci ściętą. Trzeba było ofiary i życia młodego bohatera, jakby na całopalenie, aby naród zaczął się budzić, myśleć twardo i konsekwentnie o losie kraju. Ten i ów z nas wchodzi w siebie samego. Czyż nie znajdzie w sumieniu coś przeciw i Ojczyźnie? i wierze ojców? A owocem obrachunku, że coś w sercu boli. Dusza łka, lub skomli.

My z naszą świetną przeszłością dziejową i tradycją jęczymy dziś w łapach nacji, która prócz krzywd na całym świecie wyrządzonej na prawo i lewo, nie ma nic przed sobą. O przekłętą to złoto żydowskie na którym ciąży krzywda narodów. Hańba niech spadnie na ich głowy.

Co za fatalizm, że mając świat tak duży nas właśnie obrali sobie za łup. Są oni naszym szkroffem i naszym garbem. Wzięli już prawie wszystko ze ziemskich dóbr, ale duszy narodu nie wezmą szakale. Króluszy Korony Polskiej broni nas i przetrnie ich szatańskie zmysły. Obroniła nas od Szwedów, to też położy kres żydowskiemu panowaniu. Zyskajmy tylko wieść i

Najważniejsza i najpotężniejsza broń w walce z żydostwem to: „Hasło Podwawelskie”.

W walce, jaką obecnie podjęło nasze chrześcijańskie społeczeństwo w Polsce, najważniejszą bronią a zarazem czynnikiem organizacyjnym pierwszorzędnej wartości może być tylko prasa.

Do setek tysięcy sumień, do setek tysięcy mózgów przemawia tydzień w tydzień ze szpalt „Hasła Podwawelskiego” nasza wielka idea.

Idea ta, która przez krótki, bo za ledwie dwuletni okres, za pomocą naszego pisma, zdołała zorganizować do walki z żydostwem zwarte i uświadamione zastępy obywateli aryjskich ma swoje głębokie uzasadnienie, jest potrzebną i konieczną nawet dla dobra naszego Państwa, dla dobra polskości, dla dobra naszej wewnętrznej potęgi. Trzymamy straż otoczeni wrogami, pilnujemy placówek zagrożonych najbardziej i strzeżemy Ducha Narodu, Ducha aryjskiego przed żydowską zarazą. Praca nasza to praca

ofiarna płacona jedynie miłem poczu- ciem spełnionego obowiązku.

Nie czerpiemy funduszy znikąd. Falangi naszych Prenumeratorów, za palonych zwolenników asemityzmu, szeregi Czytelników — oto nasza podstawa i oficerowie wielkiej naszej sprawy.

Do NICH więc zwracamy się przy końcu tego roku 1931, który był o tyle pomyślnym dla naszej idei, że prze- konał tysiące obojętnych o grozie żydowskiego zalewu.

Zwracamy się do Was P. T. Czytelnicy i Prenumeratorzy z apelem:

Musimy ideję naszą rozszerzyć, musimy w tych ciężkich czasach, — zwłaszcza teraz, utrzymać ją na wysokości zadania.

Żydostwo nie powinno zastać nas i zaskoczyć słabych, bo ten kryzys, to woda na ich młyn.

Niech każdy P. T. Czytelnik „Hasła Podwawelskiego” rozumując ważność prasy nie zaniedba niczego, by

przyczynić się do podniesienia i do utrzymania swego pisma.

Niech każdy z Was zjedna bodaj jednego Prenumeratora. Niech nie będzie jednego domu Twoich znajomych, w którymby nie prenumerował, no i nie czytano naszego organu.

Wy to możecie zrobić. To Wasz święty obowiązek. Nie wolno być tylko martwym członkiem wielkiej naszej armii, przed którą ma kiedyś ustąpić odwieczny wróg Polski i chrześcijaństwa — żydostwo.

Więc do pracy! Zjednujcie nowych bojowników czynnych naszej idei, za silajcie fundusz prasowy a bodaj w części spełnicie ciężary na Was obowiązujące.

Bądźmy karni, zwarcni, silni. skupie- ni koło sztandaru „Hasła Podwawelskiego” a ten jasny dzień wyzwolenia Polski od żydostwa zaświta, nie dopiero wnukom i prawnukom, lecz nam samym.

lud, a żydzi stracą na wartości, akcje ich pójdą w dół. Chłop myśli ciężko, ale myśli. Umiejmy i starajmy się ich przekonać o słuszności sprawy bojkotu żydów. Chłopów jest miliony. Powoli zrozumie lud, czym są żydzi dla nas i jakie knują dalsze zakusy, co do przyszłości naszej. O tem piszą „Protokoły mędrców Sjonu”.

Prawda, choćby przywalona głazem, wyjdzie na wierzch. Protokoły mędrców Sjonu zostały wykradzione z mieszkania Herzla, jednego z założycieli sjonizmu. Tam dopiero doczytać się można, jak żydzi kochają świat a zwłaszcza Polskę. Treścią bowiem protokołów jest plan opanowania świata przez żydów, referowany przez Herzla, już na pierwszym kongresie sjonistycznym w Bazylei 1897.

„Chłopskie serca warte miliony” powiedział Sewer. Lud zrozumie istotne niebezpieczeństwo ze strony naszych najmilszych, których tak gościnnie setkami lat Polska karmi i odzie- wa.

Niech śmierć owego młodzieńca odbijając się żalosnem, a szerokiem echem, będzie dla mas naszych pobudką do czujności i skupienia się so-

MAGAZYN I PRACOWNIA OBUWIA
Władysława ULMANA
Kraków, ul. Lubicz 30.
Wykonuje obuwie luksusowe według najnowszych fasonów, oraz turystyczne i narciarskie i t. p.
Przyjmuje wszelkie reperacje.
Wykonanie staranne i punktualne po cenach konkurencyjnych.

lidarnie przeciw zalewowi żydowskiemu.
J. M.

Borzęcin 8 grudnia 1931.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

W. P. „A. Katolik”. — Anonimów nie umieszczamy. Prosimy o podanie nazwiska, które pozostanie jedynie do wiadomości redakcji. Skorzystamy.

WP. T. T. Tarnowiec: wspomniany bank jest w rękach żydowskich, polecać nie możemy.

Każdy Warszawiak i Warszawianka — Chrześcijan

powinni wiedzieć, że jedyną szkołą tańca w Warszawie, gdzie nie spotyka się żydowskiej klienteli jest:

SZKOŁA TAŃCÓW
BALETMISTRZA MIECZKOWSKIEGO
WARSZAWA, NOWY ŚWIAT 37.
WARUNKI PRZYSTĘPNE!

Kupujcie tylko u chrześcijan!

Drukarnia Ludwika Gronusia i Ski

KRAKÓW ULICA STOLARSKA L. 6. TELEFON NR. 11018

Wzaprzyjęta w maszyny do składania systemu „Linotype”, najnowsze pospieszne rotacyjne maszyny, wykonuje wszelkie prace w zakres drukarstwa wchodzące starannie i punktualnie.

Ceny nader przystępne.

Ceny nader przystępne

Prosi o wsparcie znajdując się w skrajnej nędzy zredukowany maszynista.

—o—

Z Borysławia

Żydzi robią interesa na bezrobotnych, Żydowskie hałasy, Nowa placówka. Za duszę śp. Wacławskiego.

W przeszłym tygodniu rozdawano węgiel dla bezrobotnych. Niedaleko stacji i na drogach prowadzących do stacji widać było żydków, kręcących się jak czarne wrony i myszkowali grunt dla interesu. Dlaczego nie mają zrobić „geszeft” na bezrobotnych. Co ich tam może obchodzić ta nędza, oni muszą i takiego nędzarza wykorzystać. Zdarzało się, że taki bezrobotny sprzedawał węgiel wprost za dość niską cenę, bo 4 zł. za 100 kg. węgla. Odbiorcami byli przedewszystkiem ci „nasi”, gdyż oni zawsze na dobry interes momentalnie znajdują pieniądze, a że żydzi są ludzie bez szlachetnych uczuć więc nawet na nędzy ludzkiej żerują.

Monopolistą na gazety w Borysławiu jest p. Egit, który mówiąc nawiasem dorobił się już znacznego majątku na tej prasie. Ma również trafikę — szkoda, że nie może sprzedawać jeszcze wódki i piwa. U nas nie stęty jest już taki bałagan, że jeden dostaje kilka koncesji (zależnie od wpływów), a drugi umiera z głodu. Otóż ten pan ma swoich roznościeli gazet — małych żydków prawdopodobnie nie mających nawet przepisowego wieku do takiego zawodu, którzy roznosząc gazety w ordynarny sposób wrzeszczą nieraz nieco wyższym od siebie wprost w ucho, albo z tyłu z nienacka na cały głos wyją. Dla skaptowania klienta wykrykują nieprawdziwe a bardzo sensacyjne wiadomości. Dobrem i zdrowem byłoby, aby panowie posterunkowi zwrócili na to uwagę i poskromili te żydowskie wybrki.

Jako pocieszający objaw należy zanotować otwarcie nowego sklepu chrześcijańskiego przy ulicy Tańskiej: „A. Zielińska”. Jest to sklep konfekcyjny, którego brak odczuwaliśmy. Stan obecny jest taki, że każdy so lidny Polak (nie biorąc pod uwagę spodłonych szabesgojów) może zakupy czynić tylko u chrześcijańskich kupców i rzemieślników.

Dnia 1. grudnia odbyła się msza święta za duszę śp. Wacławskiego w kościele na Wolance. Gęsto rozlepione afisze chociaż dość późno ściągnięty publiczności do kościoła ku uczczeniu bojownika o Polskę przed zalewem żydowskim.

Niewinnie przelana krew polska przypominała i borysławskiemu społeczeństwu o obowiązku jednności do wspólnej obrony przed wrogiem.

—o—

Bezrobotny.

Kto „oni”? Czem „oni”? Oskarżamy „ich”!

Zawsze oni — wszędzie oni
Z fałszem w sercu, z złotem
w dłoni.

Kraków, 20 września 1931 r.

Niemasz dziedziny ludzkiej działalności i ludzkich wysiłków, na której by „oni” nie położyli swej ręki. Opanowali wiedzę i literaturę, sztukę i teatr, rządzą bankami i giełdą, a wtargnąwszy i zapanowawszy w gabinetach dyplomatycznych, rządzą losami świata. „Oni”, strącając aniołowie z nieba, co Bogu kiedyś walkę wydali, wcieli się dziś w zatwardziałe, wszelkim pouczeniom niedostępne in dywidua, strącając ludzkość, z drogi jej dążeń ku boskiemu, prawdziwemu jej posłannictwu, tę ludzkość, która jest na obraz i podobieństwo stworzona na Boga.

„Oni” wydawszy ludzkości walkę, jak kiedyś Bogu, uniemożliwiają ludzkości powrót do Boga.

Gdybyśmy „ich” wszyscy, ludzkość całą, dokładnie poznać chcieli i poznać nam było dane, nie spoczęli byśmy, dopóki „ich” nie uszkodzili byśmy dla całej ludzkości. I dopóki niemożliwym nam będzie uwolnić się od ich wpływów przez naszą własną, moralną siłę, nie będzie nam i całej ludzkości możliwe, czuć się wolnymi, czuć się dziećmi Boga!

„Oni”, znając naszą słabość, pracują tymczasem przeciw ludzkości bez spoczynku bez wytchnienia. — „Ich” głównym zajęciem to pośrednictwo, to skup i sprzedaż. Handlują więc zbożem i kawą, bawełną i diamentami, skórą i futrami, rudami i cukrem, odpadkami skór i resztkami gumy, obrzynkami papieru i odciwkami blachy, produktami roli i dziełami ducha ludzkiego, patentami i znaczkami ochronnymi, sercami i sumieniami ludzkimi, aby ze wszystkiego wyciągać korzyści, a korzyści przetapiać na — złoto. Po wszystkich krajach, we wszystkich częściach świata, pracują miliony ludzi, w pocie czoła dla „nich”, jak manekiny wiszą na „ich” drutach, które „oni” trzymają w ręku, i dowolnie ludzkością poruszają, jak manekinem. Siedzą jak wielki pajak w ogromnej sieci ludzkich mrówek pracowitych, wysysając wszystkim ludziom szpik z kości.

Ze wszystkich stron świata, z obydwóch półkul płynie do „nich”, do „ich” nigdy nienasyconej gardzieli złoto.

Na obydwie półkule, do wszystkich krajów i narodów posyłają swe złoto, które w zdwojonej, ztrojonej mierze i ilości do nich powraca. Chwili spokoju nie udzielają metalowi ni lu-

dziom z których potu i serc je wyciskają. Są sercem bez miłosierdzia, sumieniem bez skrupułów, organizmem co krwią ludzką się żywi, by ją zamienić na złoto, obojętne „dla nich” czy ta krew płynie z żył białych czy czarnych, żółtych czy czerwonych, chrześcijan czy pogan. Jako bękart ras rozmaitych kroczą z nienawiścią w oczach, z pogardą w sercach po trupach ludzi i rodzin, ba narodów całych z uśmiechem na ustach, sadystycznym zadowoleniem w oczach, gdy z tych trupów złoto wyfabrykować mogą.

Stale toczą wojnę, stale staczają bitwy, bitwy pieniężne. W jednej nocy skupić mogą święty chleb Boży z całego świata i rozkoszować się szatańską myślą, że świat z głodu zginie. Lecz „oni” ten chleb Boży wygrywają przeciw miedzi, miedź przeciw cynie, cynę przeciw bawełnie, bawełnę przeciw skórze, skórę przeciw złotu, złoto przeciw duszom ludzkim, a dusze ludzkie przeciw Bogu.

By tego dokazać, by umożliwić sobie wszelkie oszustwa i szantaże, są szybcy w swych interesach i zwinni podli, nikczemni i płascy. Ciemne postacie, z pożądliwymi, niespokojnymi oczyma, bezszelestnym chodem, chociaż bez ojczyzny wszędzie u siebie w domu, których papiery wojskowe, gdy je posiadają, głoszą o ich niezbedności, zdolnościach nie do zastąpienia przeżytych cierpieniach. We wszystkich krajach, wśród wszystkich narodów przebywają jak forpocztę, jak czaty, jak czujki swego wielkiego generalnego a ludzkości nieznanego sztabu; siedzą w całej prasie całej ludzkości, siedzą w laboratoriach uczonych, w tajnych archiwach, w kancelariach przedsiębiorstw, w kancelariach politycznych, samorządowych, komunalnych, urzędach państwowych, sztabach wojskowych, gabinetach dyplomatycznych, szperając, węsząc, a zabrane wiadomości donosząc swemu sztabowi, swemu ukrytemu rządowi, i przetapiając je — na złoto.

Losy całego świata dzierży w swych rękach tylko kilkaset ludzi, którzy „Z NICH” pochodzą, a którzy, gdy zechcą, nawiedzą świat pożogą wojenną, w której ludzie jak szakale skakać sobie będą do gardła, by „ich” kieszenie złotem napełnić.

Jak krety podziemne, jak gryzonie, pracują dzień i noc, by zniszczyć w ludzkości staroaryjskie pojęcia i ideały o cnocie, wolności, nieśmiertelności, o ojczyźnie, o Bogu, a w ich miejsce szerzą wolność fałszu i kłamstwa, materializm, obłęd mas, bez oj-

czyźnianost, bezbożność. Prasa ta „dla nich” łatwa, przecież „ich” gązety w milionach i setkach milionów rozchodzą się po całym świecie i wykuwają w sercach i umysłach fałszywe, zgubne, przewrotne, perfidne a przekłete pseudo ideały. „Oni” to potrafią przez zniszczenie rzemiosła i stanu średniego, przez wznoszenie wielkich domów towarowych i pałaców nierządnie przez brudną i bezwstydną reklamę budzić sztucznie w masach ludowych potrzeby nienaturalne, przeciwko naturze, podsycać je, rozdmuchiwać, by złoto i złoto z nich wykuwać. Planowo, celowo zamieniają zdrowych, pełnych radości życia ludzi, w mizerne, cherlawe na duszy i ciele złamane kreatury, z ludźmi i z Bogiem w wiecznej pozostając rozterce, które łatwo „IM” podjudzić do walki przeciw istniejącemu porządkowi, przeciw obowiązującemu ustrojowi.

Gdziekolwiek masy ludowe podburzone zostaną przez kłamliwe przez wrotne hasło:

„WOLNOŚĆ I POSTĘP”

tam zawsze podżegaczami byli i są „oni”.

Wyznawcą marksizmu, co Rosję w przepaść stracił, był „ich” człowiek, a socjalizm czy jego bękart komunizm kierowane są do dziś dnia przez „nich” lub za „ich” pieniądze przekupionych przywódców, bezwiednych często „ich” służalców, nie zawsze świadomie spowinowaconych z „ich” kapitałem wyzysku.

„Wolnością” nazywają „ONI” rozwiązłość i swawolę, które masy jak kokainą znieczulają i trują jak morfiną usypiają; postępek chaos, za męt, anarchję, które w całym świecie rozpętać w „ICH” leży interesie.

Wszakże tylko na chaosie na zamecie zdolna wyrastać pszenica ich chaotycznej, anarchistycznej duszy; gdzie natomiast panuje porządek, moralność cnoty obywatelskiej, tam ich pszenica zejść nie może.

Robotników całego świata prowadzą „ONI” jak pieski na smyczy, i przez nich zatruć przywódcy, którzy nie zdają sobie przeważnie sprawy, że są tylko w „ICH” rękach środkiem do celu, by zadowolić żądzę niszczenia, żądzę panowania i żądzę złota tych „uszcześliwaczy ludzkości”, by na grzbietach przez pracę w pałak zgjętych mas pracujących uwieścić nieograniczone panowanie kapi tałów „ich” banków i „ich” giełd.

Takimi byli, są i pozostaną „oni”, kiedyś zwalczeni mieczem św. Michała a dziś toczący walkę przeciw ludzkości a tem samem przeciw Bogu!

Co grają w kinach?

Kino Sztuka: Arcydzieło francuskiego humoru i wystawy reżyserji A. Kordy. NOCE PARYSKIE z Henry Garatem w roli głównej.

Kino Apollo: Król humoru Vlastu Burian w 3 i ostatniej komedji w tym sezonie POD KURATELA. Przedprzedaż biletów od 11 do 1-szej.

Kino Uciecha: 3 gwiazdy w jednym programie: L. Tibbet, Adolf Menjou i słynna śpiewaczka Gracia Moore w arcydziele gry ROMANS PORUCZNIKA.

Kino Wanda: Arcydzieło dźwiękowe polsko-niemieckie WYGNANCY z Adamem Brodziszem w roli głównej.

Kino Słońce: Lubicz 15. 'wan Petrowicz i Hr. Agnes Estarehazy NOC UPOJENIA.

Kino Bagatela: Parodia filmu „Szary Dom” z dwoma najlepszymi komikami ekranu ZA KRATAMI oraz dodatek Variete: Eddy i Teo mistrze na rowerach oraz 6 letnia tancerka.

Kino Światowid: Jeszcze kilka dni cieszący się niebywałym powodzeniem BLEKITNY POCLĄG.

Kino Świt: Wyświetla w dalszym ciągu sukcesowe arcydzieło polskie HALKA.

Dom Żołnierza Polskiego: Sobota wiecz: WRÓG KOBIET operetka. Niedziela pop. TARG NA DZIEWCZĘTA operetka. Niedz. wiecz. WRÓG KOBIET operetka. Wtorek pop. TARG NA DZIEWCZĘTA operetka. Wtorek wiecz. WRÓG KOBIET operetka.

Z Wieliczki

Niszczycielska robota pajaka-żyda Hirscha Rosenberga.

W 39 num. III. rocz. pojawił się w „Hasle Podwawelskim” artykuł Marcina Snop p. t. „Tępić tajne banki żydowskie! —

W tym artykule napiętnował autor oszukańcze machinacje żyda Hirscha Rosenberga, grasującego od dłuższego czasu w powiecie wielickim zupełnie bezkarnie. Że Marcin Snop w swoich wywodach o żydzie Hirschu Rosenbergu powiedział zupełną prawdę — przytoczę na poparcie tych wywodów następujący przykład:

Jest w Sułkowie koło Wieliczki pod Nr. 23 jednostomorgowy gospodarz Kudas Wit, którego żyd Hirsch Rosenberg otoczył taką siecią pajęczą, że trudno mu się będzie z niej wydostać bez pomocy rządu i społeczeństwa polskiego, dotąd na głosy nieszczęśliwego Kudasa, wołającego o ratunek, zupełnie głuchego.

W r. około 1922 pożyczył Kudas od tego lichwiarza 8000 Mp. na 3 proc. miesięcznie, czyli 36 proc. rocznie. Ten procent wliczał mu Rosenberg do kapitału a nadto dopożyczał mu do tego od czasu do czasu drobne kwoty: po 20 zł, po 40 zł i 100 zł. tak, że w r. 1927 winien mu był już 800 zł, mimo, że Kudas wśród tego spłacał mu ten dług produktami rolnymi i gotówką. — Rosenberg na wypożyczone mu pieniądze lub doliczone odsetki do kapitału brał od niego kariki z pokwitowaniem lub weksle, ale na spłacone przez Kudasa długi — nie dawał ani poświadczeń, ani weksli żadnych tak, że Kudas nigdy nie był świadom, ile Rosenbergowi spłacił, a ile jeszcze pozostał mu by winien, o co właśnie lichwiarzowi chodziło, żeby ofiara jego ciagle była w niepewności i w nieustannej trwodze, że lada chwila może go zaskarżyć i wystawić mu majątek na licytację.

Z końcem r. 1927, aby się ostatecznie z nim obliczyć, wziął sobie Kudas do pomocy Dra Pachofskiego i ten ustalił mu razem z Rosenbergiem ostateczny dług po spłaceniu częściowem — na 300 zł. Rosenberg przyparty do muru przez adwokata — przyznał mu 500 zł. spłaconego długu.

Ale trzeba było, że w r. 1928 dopożyzył Kudas nanowo u Hirscha Rosenberga 225 zł. w dolarach. Przy tej pożyczce wymusił na nim Rosenberg, że uznał rzekomą niedokładność w obliczeniu Dra Pachof-

skiego i przyznał mu do pozostałych 300 zł. jeszcze 100 zł., tak, że zamiast 300 zł. był mu zdawna jeszcze winien 400 zł. Do tej sumy doliczył owe, nowo wypożyczone 225 zł., co razem uczyniło 625 zł.

Kudas załatwiwszy sprawę z żydem w ten sposób — był pewny, że wszystko dobrze i nie myślał wcale o długu. Tymczasem w r. 1929 wytacza mu żyd Hirsch Rosenberg naraz 14 skarg po kolei o każdą sumę wypożyczoną z osobna, a nie o ostateczny dług, co razem z kosztami wyniosło okrogło przeszło 2000 zł. Rosenberg wziął sobie adwokata Polaka-katolika, Dra Łuszczkiewicza z Wieliczki do obrony — a biedny Kudas nie wziął sobie nikogo... i przegrał wszystkie skargi, bo nie zrobił żadnego sprzeciwu. Poprostu stracił głowę i prosił lichwiarza o zwłokę... W roku 1930 wniósł Rosenberg o licytację majątku Kudasa, ale ponieważ majątek został za wysooko oszacowany, więc się cofnął i licytacji nie przeprowadził. Tak ostateczna sprawa stanęła. Nieszczęśliwy Kudas z majątkiem swoim zawisł w pajęczej sieci Rosenberga i mimo wołania o ratunek, nikt mu nie przychodzi z pomocą.

Tu dziwne estanowisko zajmuje p. Mecenar Dr. Łuszczkiewicz, gorliwy katolik i Polak, były członek Komitetu odnowienia starodawnego kościoła św. Sebastjana w Wieliczce, senior wielickiej palestry, obrońca pajaka wielickiego... żyda Hirscha Rosenberga... O ileż wyżej stanął od niego Dr. Horowitz, odmawiający Ciężarkowi skargi przeciw żydowi Klinghoferowi. Adwokat żyd nie chce skarżyć żyda na życie nie katolika — a adwokat katolik skarży katolika na życzenie żyda!... Co my Polacy i katolicy wobec tego wartamy w obliczu żydów? Czy się nad tem zastanawiał kiedy p. Mecenar Dr. Łuszczkiewicz? Prosimy o chwilę refleksji na ten temat!...

Ale wróćmy jeszcze do naszego pajaka, Hirscha Rosenberga! Ten Rosenberg, pożyczając Marji Gruczowey ze Zabawy 100 zł na weksel, podpisał na nim jako ręczyciel Wita Kudasa bez jego wiedzy i gdy mu ten zrobił wymówkę, sam przyznał się do te-

go... Takich podpisów na wekslach Rosenberga będzie z pewnością więcej...

Ile pretensyj ma Rosenberg zahipotekowanych na realnościach włościan w powiecie wielickim, wykazał dosadnie Marcin Snop w wyżej przytoczonym artykule, — a ile już podobnych pretensyj wyprocosował i majątek nieszczęśliwych ofiar zliczował, a ich właścicieli puścił z torbami na zęby, świadczy to, że w ten sposób nabył już przeszło 40 morgów chłopskiej ziemi w różnych wsiach powiatu wielickiego. — W ostatnich latach zapuścił się już w sąsiednie powiaty. Najwięcej wyssanych przez niego chłopów ma być w Przywojcie. Tam podobno Rosenberg rządzi się w gospodarstwach wiejskich jak we własnym domu. Chodzi po chałupach, stajniach, stodółach, rozkazuje ich właścicielom jak swojej służbie. Obserwował to jeden z urzędników Rady powiatowej — i nie miał wyrazów oburzenia na terroryzm żyda wobec zadłużonych u niego biednych włościan... Trzeba, ażeby nareszcie zajęły się Władze sądowe i administracyjne tym społecznym szkodnikiem na ciele polskiego i katolickiego ludu na wsi, który ginie w jego szponach i znikąd nie widzi ratunku, a przez to skłonny jest do posłuchu odwiecznych wrogów państwa i narodu polskiego — żydów...

Wieliczanie.

—o—

Z Dąbrowy k. Tarnowa.

Kupiec szabesgoj. — Opanowali nas żydzi. Pomnik bez krzyża. — Spółki żydowskie. Sprzedawczyki. — Żydzi nas wykupują na licytacjach. — Apel do Dąbrowian.

Prośba nasza w „Hasle Podwawelskim” Nr. 9. skierowana do p. Sikorskiego, właściciela hurtowni tyt. Nr. 2. o sprowadzenie tygodnika Hasła Podwawelskiego nie odniosła tak pożądanego skutku, albowiem, jak się okazuje, jak p. Sikorskiego tygodnik ten jest pismem, jak dla szabesgoja bardzo piekącym, a może nawet trefnem.

Cała nadzieja uzyskania przez nas możliwości nabywania tak cennego w obecnej dobie pisma w jedynym katolickim sklepie, na całą Dąbrowę z prawem sprzedaży gazet — spełzała na niczem.

P. Sikorski, jako utrzymujący stały kontakt z żydami i wspólnie z nimi handlujący gotówką nie może zdecydować się na sprowadzenie tego pisma do swego sklepu widocznie z obawy przed utratą spółników i opiekunów, jakich posiada w sierach żydowskich.

Panie Sikorski! Jeżeli Pan był odważnym ścigać nielegalnie od detalicznych swych sklepikarzy tytoniowych przez każdorazowy poborze po 15 gr. tytułem należności za napisanie rachunku, czy też wpisanie do książki poborowej, to dlaczegoż Pan się nie odważy na sprowadzenie do sklepu „Hasła Podwawelskiego” już nie tylko dla swego, ale dla społeczeństwa Dąbrowskiego, dobra?

Żle naprawdę dzieje się w naszej Dąbrowie.

Po stałem czytaniu „Hasła Podwawelskiego” okazuje się, że z pomiędzy miast i miasteczek w Polsce nasza Dąbrowa wraz ze swą okolicą stoi na pierwszym miejscu pod względem tyle zażydzenia, co owdądziecia przez żydów.

Ostatnio wybudowany i poświęcony wobec większości przedstawicielstwa żydowskiego pomnik dla poległych w Dąbrowie swym wyglądem mówi, że fundatorami jego są żydzi, jakoteż że wybudowany został dla poległych żydów i mimo, że Dąbrowa uważa się za miasto katolickie, na wspomnianym pomniku brak jest chociażby najmniejszych znamion katolicyzmu.

Czyż jednak temu stanowi można się dziwić, jeżeli tu w Dąbrowskiem wszystko lgnie do żydostwa, jak mucha do miodu, — tak mieszczanie, jak i wieśniacy, tak inteligencja, jak i duchowieństwo.

Pan Kosiara, właściciel hurtowni tyt. Nr. 10, wołał wydzierżawić swą hurtownię żydowi Hilowi jednemu z potentatów Dąbrowy, a sam objąć posadę sekretarza w gminie dąbrowskiej dobrze płatnej, aniżeli wydzierżawić ją katolikowi, lub wogóle zrezygnować z dzierżawy. Stale spotyka się inteligencję załatwiającą swe sprawunki jedynie w sklepach żydowskich, pomimo, że większość z nich możnaby załatwić w sklepach katolickich.

Ksiądz katolicki kilkudziesięciu - morgowy majątek swój w Radwanie sprzedaje żydom Seewaldowi sklepikarzowi w Podborzu i jego teściowi pachciarzowi z Dąbrowy br. pomimo, iż o to ubiegali się nabywcy katolicy.

Ksiądz przeniesiony jako proboszcz z parafji Olesno wołał sprzedać cały sprzęt rolniczy i gospodarski jakoteż zboża żydom, aniżeli okolicznym włościanom katolickim, pomimo, że się do niego w tym celu udawali, zostali przez tegoż ku oburzeniu ogółu, odprawieni z niczem.

To samo również odnosi się i do tut. właścicieli obszarów dworskich, którzy odbiorców swych produktów znajdują przeważnie w żydach.

Obydwa kryzys daje nam możliwość zauważenia, żeśmy dotychczas bardzo źle czynili popierając żydów, albowiem w wypadku licytacji, u któregoś z podupadłych chrześcijan nikt z chrześcijan nie zjawia się na taką licytację (niedysponując rezerwową goówką) jako licytanci, a tylko żydzi z nabytymi kieszeniami pieniędzmi, pochodzącymi w lwiej części właśnie od tych podupadłych stawiają się na licytację i we wspólnie zmożone robia nieopisane interesa doprowadzając do ostatecznej ruiny podupadłego dłużnika.

W czasie obecnego kryzysu dają się zauważać jedynie bankrutstwa sklepów katolickich, podczas gdy sklepy żydowskie dzięki nieświadomości klienteli katolickiej, kryzysu tego prawie zupełnie nie odczuwają.

Dąbrowianie! Tak dalej w letargu spoczywać nie możemy. Ocknijmy się! — Zwalczajmy, co żydowskie i nie dajmy więcej

zerować na sobie! — Bojkotujmy w pierwszym rzędzie sklepy żydowskie. — Już dość się na nas wzbogacili, a dziś podczas kryzysu chcą nas już całkowicie pochłoniąć. Wszak oni w największej części przyczynili się do powstania tego kryzysu.

Ponieważ pozbawieni jesteśmy wszelkiego źródła, z którego moglibyśmy czerpać pewne wiadomości w tej walce z żydostwem przeto udajemy się z usilną prośbą do właścicieli katolickich sklepów w Dąbrowie aby który z nich był łaskaw podjąć się tak zaszczytnego przedsięwzięcia wobec społeczeństwa przez sprowadzenie „Hasła Podwa wełskiego” do swego sklepu i sprzedawania go tylko klienteli chrześcijańskiej, co mu zapewne nie przyniesie ujemy, lecz zaskarbi mu wkrótce nieopisaną wdzięczność chrześcijańskiej klienteli.

Dąbrowianin.

— O. S. O. —

Z Radomia

Modlimy się za duszę ukamienowanego śp. Wacławskiego. — Uchwalamy bojkot.

W końcu listopada urządzone zostało, staraniem młodzieży tut. szkół radomskich o godz. 7 rano w kościele Marjackim, nabożeństwo żałobne za duszę śp. Wacławskiego, zamordowanego zdradziecko przez żydaków. Młodzież ze wszystkich szkół

stawiła się licznie mimo zakazu poszczególnych dyrekcji szkół.

Podczas nabożeństwa dyrektor gimn. im. Chałubińskiego niejaki p. Małuja, który dawniej zwalczał żydów, wypędział swoich uczniów z kościoła, ku oburzeniu licznie zebranych osób na Mszy.

Takie czasy mamy w Polsce, za którą walczyliśmy.

Żydom wszystko wolno, Polakom zaś na wet modlitwa jest wzbroniona! Hasło bojkotu żydostwa znajduje coraz więcej zwolenników! W szkole technicznej uchwalono bezwzględny bojkot handlu żydowskiego oraz podawanie nazwisk kupujących na czarną listę!

Starsze społeczeństwo całkowicie solidaryzuje się z młodzieżą. Sklepy żydowskie są omijane i świecą pustkami, a serce się raduje.

Wzywamy wszystkich Polaków: „Jak w 1918 i 1920 szliśmy na ochotnika do walki z wrogiem, tak i teraz skupiajmy nasze szeregi do walki nieubłaganej z żydostwem i masonerją”!!!

W razie zaniedbania walki, POLSKA zginie!!!

Prezcz z zalewem żydostwa!!

Do zgody i do walki z zalewem żydowskim wzywamy wszystkich Polaków!

AZ. — RR.

Byli P. O.-wiacy i ochotnicy z 1920 i z 1918 r.

Z Pilzna

Żydostwo obsiadło pobożne fundacje naszych Ojców.

Wpływ „Hasła Podwa wełskiego” w szkołach naszego Podkarpacia, wykuwa sobie pomnik trwalszy, jak spiz, rucony na niewę pilźniejską poczyną kiełkować.

Ten i ów czyta i dyskutuje o kwestii żydowskiej, ten i ów zdaje sobie jasno sprawę, że nasz polski interes narodowy uspio- ny letargiem, spoczywa w grobie, przykry- tym żydowskim kamieniem.

Do żniw daleko jeszcze, lecz one nadejdą, bo są oparte na czemś wyższem, na czemś, co zawsze zwycięża, bo one są koniecznością narodową.

Oslabić wpływ słońca, opóźnić żniwa, spowodować może pojawienie się długotrwałych chmur, plam, tak i wpływ aposto- ła „Hasła Podwa wełskiego” osłabiają a na wet niweczą czarne plamy — złe przykła- dy ludzi na pewnych stanowiskach, któ- rym można postawić zarzut, że żyją bez- myślnie, bez zastanowienia się nad tem co grozi polskości ze strony żydostwa.

Nie jeden zaczepiony o przekroczenie żydowskiego progu, odpowiada: „wszyscy kupują u żydów, nauczyciel bierze na książkę u Chilowicza, ksiądz kupuje u Jan-

kla itd.” — argument znakomity..., lecz gdy się go styszy, serce się kurczy a usta wypowiadają gorzkie słowa...

Niedawno temu jeden z naszych inspe- ktorów zakupił u „kochanego Mendelka” większą ilość pokostu lnianego, płacąc za jeden kilogram 2.60 zł., podczas gdy naj- lepszy pokost można kupić po 2.20 zł. w polskich, katolickich firmach: Drapińskich i Koniecznych, którzy są nawet krewnymi owego polskiego inspektora.

Zdawien dawna mieszczenie pilźniejscy odznaczali się wielką pobożnością, to też hojnie czynili zapisy na rzecz kościołów.

Z korzyści płynących z tych zapisów budowano między innymi i obory, które dzisiaj wynajmuje się żydom na spęd bydła. Obory te znajdują się tuż obok kościo- ła i obok miejsca, gdzie spoczywają kości owych pobożnych mieszczan. Przez miejsce ich spoczynku przepędza rudobrody żyd bydlę, którego ryk jest jakgdyby wołaniem o pomstę dla tych, którzy wynajmują obory zabójcom Chrystusa. To też, gdy ciemna noc żydofilstwa zalegała nad naszą krainą, założenie polskiego sklepu galanterijnego przez panią Astową powitać musimy jako wschodząc słońce, które jednak zgasać może, jeżeli każdy, w którego piersi bije polskie, narodowe serce, nie będzie miał zrozumienia dla jego promieni.

— O. S. O. —

KATOLICKIE FIRMY GODNE POLECENIA:

PIEKARZE

IMIENNY WYKAZ CZŁONKÓW 600 LETNIEGO KATOLICKIEGO CECHU PIEKARZY W KRAKOWIE:

Bednarczyk Władysław, Mazowiecka 134.

Długoszewski Stanisław, Kościuszk 20.

Dudek Antoni, Krasickiego 7.

Gawędzka Eleonora, Krótka 5.

Gótz Florentyn, Lwowska 22.

Kaczor Stanisław, Ludwinowska 6.

Kozłowska Zofia, Stolarska 6.

Kozłowski Tadeusz, Wiśna 5.

Kornecki Stanisław, Długa 19.

Kłakosz Jan, Lubelska 11.

Kwiatkowski Jan, Wielicka 7.

Magiera Franciszek, Zwierzyniecka 10.

Mencel Józef, Rajska 22.

Miejska Piekarnia, Aleja pod Kopcem 3.

Molicki Henryk, Kaźmierza Wielkiego 43.

Pachłowa Wincencja, Długa 7.

Półka Józef, Kosynierów 21.

Pietraszewski Franciszek, Grzegórzecka 12.

Plątek Władysław, Długosza 3.

Rączkiewicz Józef, Krowoderska 39.

Rehulka Ernest, Józefińska 15.

Sałański Bolesław, Topolowa 34.

Schmeidl Wojciech, Stolarska 11.

Tatka Antoni, Kochanowskiego 22.

Wozniak Florjan, Św. Tomasza 5.

Zasada Antoni, Rakowicka 17.

Zasada Franciszek, Szlak 35.

Zawodny Józef, Grzegórzecka 34.

Zieliński Jan, Karmelicka 21.

Wszystkie pozostałe krakowskie piekarnie, których jest jeszcze 50-ot, są nie katolickie.

— O. S. O. —

SZCZURKOWSKI C. Kraków, Grodzka 2.

Handel przyborów do szycia, haftu i krawieczyzny, poleca pończochy i rękawiczki, oraz skład zabawek, gier towarzyskich, lalek, koni na biegunach, gier sportowych i t. d.

JEDYNY W KRAKOWIE Katolicki Skład

Dodatków krawieckich, Jama Sajaka, przy ul. Św. Tomasza 24, tel. 165-31.

(Nowy dom Kasy Oszczędności miasta Krakowa, róg ul. Szpitalnej).

LNHY budowlane, turystyczne i n. sznury, taśmy tapicerskie, pasy myłskie, szpagaty, postronki, siatki, oraz wszelkie wyroby powroźnicze po cenach fabrycznych poleca firma: M. Spytowska, Kraków, pl. Marjacki 7, obok kościoła św. Barbary.

OBOWIE wytwórnia „Franko”, Kraków, ul. Florjańska 29 w sieni.

Porebski STEFAN, Kraków, Rynek gł. 32, poleca: Torebki damskie, portmonetki, portfele, teczki, manicury, parasole, pleśaki, kasety do kart i inne oraz wielki wybór pończoch, skarpetek, szelek, grzebieni, szczotek do włosów, zębów i paznokci, jak również największy wybór zabawek na każdą porę roku.

BRACHEL WALERJAN dawniej J. Białik. Fabryka wędlin i wyrobów masarskich. Kraków, Florjańska 51. Tel. 105-02. — Poleca znane z dobroci wędliny.

PRZEDSIĘBIORSTWO ELEKTROTECHNICZNE Inż. Bolesław Jurski Kraków, ul. Jagiellońska 7. tel. 131-98. Wykonuje wszelkie roboty z zakresu elektrotechniki. — Dostawa materiałów elektrotechnicznych. — Budowa dźwigów elektrycznych.

SZCZERBA ROMAN, Kraków, ul. Florjańska 40, poleca kapelusze, bieliznę, rękawiczki, skarpetki. Pektoraliki-Kolozatki gumowe dla PT. Księż.

FUTRA Antoniego Trąbki syn, Kraków, ul. Szewska 12. — W wielkim wyborze, według najnowszych modeli paryskich i wiedeńskich, w doborowym gatunku wykonane we własnych pracowniach, poleca po cenach konkurencyjnych. Bezpośredni import towarów zagranicznych. Telefon 134-64.

MARUNCZAK MICHAŁ. Skład materiałów chirurgicznych i sanitarnych, Kraków, ul. Stawkowska 10.

PIWO OKOCIMSKIE barona J. Götza w Okocimie.

BARTOSIEWICZ LUDWIK, Restauracja „Pod Ratuszem”, Kraków, Rynek gł. 30.

FABRYKA MEBLI żelaznych i metalowych Antoni Pogorzelski, Kraków, ul. św. Łazarza 9. Tel. 100-98. — Wykonuje: Meble mosiężne, żelazne, blaszane, wkłady do łóżek, urządzenia szpitalne, stoły ginekologiczne, umywalki dentystyczne, szafki lekarskie, łóżka wyciągane, jakoteż urządzenia hotelowe i pensjonatów. — Dostawa terminowa. — Dogodne warunki — dostępne ceny.

TEODOR TOMASZKIEWICZ, optyk, Kraków, ul. Florjańska 30. Tel. 118-35. Poleca: Okulary i binokle, wykonane we własnej pracowni według recept PP. Dr. Okulistów, oraz naprawa wszelkich przyrządów w zakresie optyki wchodzących.

EDWARD KUMALA fabryka wędlin i wyrobów masarskich Kraków ul. Szewska 2. Poleca znane z dobroci wędliny Tel. 141-82.

BIGOSZ STANISŁAW, Karmelicka 12. Poleca na sezon zimowy: Trykotaże, bieliznę męską, kapelusze, pyjamy, krawaty w najnowszych wzorach i cenach przystępnych.

„Bar pod Kopcem” oraz handel delikatesów Kraków, ul. Tadeusza Kościuszki 73. — Bufet obficie zaopatrzonej w ciepłe i zimne przekąski o każdej porze dnia. Wszelkie trunki krajowe i zagraniczne. Wędliny wiejskie, sery i różne delikatesy. Specjalność firmy: Urządza do domów na zamówienia. tanio i dobrze, śniadania i kolacje — znakomite kanapki ala Hawelka. — Piwo okocimskie — beczkowe i butelkowe, znakomite konserwowane — Stanisław Pec, Długoletni współpracownik i dzierżawca bufetu firmy A. Hawelka.

INSTRUMENTY MUZYCZNE! — Skrzypce, Mandoliny, Gitary etc. — poleca dla szkół najtaniej „SYMFONJA”, Kraków, Wiśna 10.

SZKOLNE: Teczki, Torby skórzane, ceratowe, paski, rysownice, przykladnice, cyrkle, przybory biurowe, oraz dział za bawek i kosmetyki. Zamówienia z prowincji załatwia się szybko. — ceny niskie. „Nasz Papier”, Kraków, ul. Krupnicza 12.

SYNOWIEC ALBIN, Fabryka wędlin i wyrobów masarskich, Kraków, Karmelicka 22. Poleca znane z dobroci wędliny. — Tel. 114-93.

SALONY, otomany, tapczany, kanapy rozkładane, garnitury klubowe, materace wiosienne, siatki sprzedaje na raty Józef Luszowicz, Kraków, Florjańska 44.

FABRYKA MEBLI

ŻELAZNYCH I METALOWYCH

ANTONI POGORZELSKI

Kraków, ul. św. Łazarza L. 9.

Telefon 100-98 Telefon 135-88

WYKONUJE:

Meble mosiężne, żelazne, blaszane wkłady siatkowe do łóżek urządzenia szpitalne, stoły ginekologiczne, umywalki dentystyczne, szafki lekarskie, łóżka wyciągane, jakoteż urządzenia hotelowe i pensjonatów.

Dostawa Terminowa

Dogodne warunki, dostępne ceny.

INSTRUMENTA MUZYCZNE

dęta i smyczkowa oraz części zapasowe do tychże. Stare instrumenta naprawia, restauruje, kupuje lub wymienia na nowe

JÓZEF NIKIEL

Kraków, Szewska 2

Wszelkich porad przy zakładaniu i kompletowaniu zespołów orkiestralnych udziela bezpłatnie. Komplet instrumentów dętych, używanych TANIO do sprzedania.

KAPELUSZE MĘSKIE I CZAPKI

na sezon obecny poleca po cenach najniższych

ANTONI JAROSZ

KRAKÓW ul. Stawkowska 24

(dom XX Marków)

Kapelusze dla duchownych

na składzie.

P. T.

Niniejszem donoszę uprz. że przeniosłem swój zakład tapicersko-dekoracyjny na ul. DŁUGĄ L. 68

gdzie nadal wykonuję wszelkie w dział mój wchodzące roboty

STARANNIE, GUSTOWNIE I TANIO

Na składzie salony, otomany, kanapy rozkładane, materace, poduszki z włosia własnego wyrobu, łóżka składane, polowe i siatkowe oraz narzutny, kilimy etc.

Prosząc o łaskawe zlecenia, kreślę

z poważaniem

JAN CZEKAJ

Maszyny do pisania

racowania

oraz pracownię dla NAPRAW.

TELEFONY — RADJO

Biurowe instalacyjne posiada FIRMA:

„ROYAL” A. MOŁODECKI

KRAKÓW, UL. FLORJAŃSKA 46, I PIĘTRO, TEL. 115-77

PRZEDSIĘBIORSTWO ELEKTROTECHNICZNE

INŻ. BOLESŁAW JURSKI

KRAKÓW, UL. JAGIELLOŃSKA L. 4. TEL. 131-98.

Wykonuje wszelkie roboty z zakresu elektrotechniki. — Dostawa materiałów elektrotechnicznych. — Budowa dźwigów elektrycznych.